

ነብር በቤታችን አለ!

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ ... ጠባቂዎን ጠብቅ» (ዮሐ. 21:16)

የዕለቱ አገልጋይ በየዓመቱ ሁለት ጊዜ እየተሰባሰቡ በሚመክሩበትና የእግዚአብሔርን ቃል ከእግዚአብሔር ሰዎች በሚሰሙበት የመሪዎች ስብሰባ ላይ እንዲህ እያሉ መልእክታቸውን ማሰማት ጀመሩ። «እኛ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እግዚአብሔር ከሚፈልግብን ዋናና የመጀመሪያው ነገር የምንመራቸውን መንገዶቻችንን /ሕዝቡን/ መንከባከብ፣ መመገብና መጠበቅ ነው። በተለይም በዚህ ዘመን የበጎቻችንን መልክ ለይተን ማወቅ በሚገባን ጊዜ ላይ ነው ያለነው። ምክንያቱም የበግ ለምድ ለብሰው ሾልከው የሚገቡ ተኩላዎች አሉ። ቃላቸው በእግዚአብሔር ቃል ላይ ከሚያተኩር ይልቅ በጊዜያዊ ስሜት ላይ ብቻ አተኩሮ፣ በቃሉ ላይ ያልተመሠረቱ ስሜታውያንን በስሜት ኩርቻ ላይ አሳፍረው በመንዳት ከቤት የሚያስወጡ ሐሰተኞች ናቸው። ትምህርታቸው የሥላሴን ማንነት የሚክድ፣ በእየሱስ ክርስቶስ በኩል በማመን ብቻ የሚገኘውን የጸጋ ዘላለማዊ ደገንነት በሰዎች ጥረትና ሥራ መዳን እንደሚቻል የሚለውጥ ጭድ የሌላው ጭቃ ነው። ከእነዚህ ሐሰተኞች ራሳችንና ሕዝባችንን ለማዳን ቤተ ክርስቲያን ሕዝቧን በራሷ አገልጋዮች የበለጠ በመጠቀም በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተና ሥር የሰደደ ትምህርት ማስተማር አለባት።» የሚለውን ትምህርታቸውን የበለጠ ለማስረዳት ቀጣዩን ምሳሌ እንዲህ ሲሉ ተናገሩ።

ሁለት የተጣሉ ወንድማማቾች ማታ በጎች ከብቶች ወደ እየበረታቸውና ጋጣቸው ሲገቡ አንዱ ቆጥ ላይ አንዱ መደብ ላይ ሆነው ተኩራርፈው ይመለከታሉ። ቆጥ ላይ ያለው ነብር ከእንስሳዎቹ ጋር አብሮ ተቀላቅሎ ሲገባ አይቷል። እንዳይናገር ግን ተጣልተዋል። ስለዚህ ዝም ተባብለው ጊዜው መሸቶ ሁሉም ተኑ። ስለተጣሉ አንዱም ነብር እንቅልፍ እምቢ ብሏቸዋል። ከቆጥ ላይ ያለው መደብ ላይ የተኛውን ወንድሙን ሲያዳምጠው ይወራጫል፤ ይቃኘዋል። በዚህ ጊዜ በደረቀ ሌሊት በስሙ ወንድሙን ጠርቶ «ምን ሆነሃል? ቢለው፣ «በሀልሜ ነብር በጫካ አይቼ ነው የምገላበጠው» አለው። ቆጥ ላይ ያለው ወንድሙ ደግሞ፣ «ይኸው ነብር በጫካ ሳይሆን በቤታችን አለ» አለውና አረፈው።

አዎ፣ ዛሬም መንጋውን ሊያደሙና ሊበሉ መንፈሳዊ የመሰሉ ነብሮች ተመሳሳለው በበጎች በረት አሉና ቤተ ክርስቲያን በእግዚአብሔር ቃል እውነቱን ከሐሰቱ፣ ምርቱን ከግርዱ ለይታ ልታወጣና መንጋዋን ልታድን፣ ልትጠብቅና ልትንከባከብ ይገባታል። ይህንንም ለማድረግ ከብዛት ይልቅ ጥራት ላይ ማተኩር ይገባታልና ይህንን እንድታደርግ ጌታ ይርዳት። አሜን። ግጥምጥም:- አረኛው በጎቹን ካልለየ በቅጡ፣

ቤት ባዶ ይሆናል ተኩላዎች ካልወጡ።

2ኛ ጢሞ. 15:16
1ኛ ጴጥ. 2:1-21

መንፈስ ቅዱስ የለም?

ሰባዚው፡ በሰንበት የአምላኩን ቃል ለመስማት ለተሰበሰበው ሕዝብ እግዚአብሔር የሰጣቸውን መልእክት በከፍተኛ ድምፅ እንዲህ እያሉ መስበካቸውን ቀጠሉ።

«እዚህ የተሰበሰብን ሁላችን ዛሬ ወደዚህ የመጣነው ሁሉን ቻይ የሆነው ጌታ ያስተምረኛል፣ ይፈውሰኛል፣ ያጽናናኛል ብለን ነው። ይህ መልካም አሳብ ነው። እግዚአብሔር አለ ብሎ አምኖ ወደ ቤተ ክርስቲያን መምጣት እግዚአብሔርን የሚያስደስተው ነው። አንዳንዶች ዛሬ ከዚህ የራቀ አሳብ ይዘው ነው ያሉት። ወደ እግዚአብሔር ቤት የሚሄዱት በራሳቸው መመዘኛ ምሪት ብቻ ነው። እዚያኛው ቤተ ክርስቲያን ነው የምሄደው ምክንያቱም እዚያ መገለጥ ስለሚናገሩ፣ ልሳን ስለሚናገሩ፣ በሽተኛ ስለሚፈውሱ፣ የታወቁ ነቢያቶች ስላሉ፣ የመንፈስ ቅዱስ መላት ስለሚካሄድ፣ አምልኪቸው በሰዓት ሳይገደብ የተለቀቀ ስለሆነ፣ አጋንንት እየተንጫጫ ስለሚወጣ...» እነዚህ ሁሉ ፈር በያዘ ሁኔታ ቢካሄዱ መልካም ናቸው። ነገር ግን እነዚህን ማድረግ የሚችል እግዚአብሔር ስሙን በእውነት አምነው በሚጠሩት ቤተ ክርስቲያናት ሁሉ አለና ባላችሁበት አባል በሆናችሁበት ቤተ ክርስቲያን ሆናችሁ ጠብቁት እንጂ የዘላን ኑሮ አትኑሩ። ዛሬ ቤተ ክርስቲያን አፏን ሞልታ ይህንን ያህል አባል አለኝ ለማለት የተቸገረችበት ዘመን ላይ ነው ያለነው። ለምን ቢባል ስሙን አስመዝግቦ ልቡን የሚነሳ ምእመን በዝቷልና ነው። እናንተ ግን እንዲህ አትሁኑ።» ለሚለው ምክር አዘል ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተናገሩ።

ድንገት አንድ ቀን ክትትል ትምህርት የማስተምረው ተማሪዬ እንዲህ ሲል አስደንጋጭ ነገር ነገረኝ፣ «ሁለተኛ እዚህ ቤተ ክርስቲያን አልመጣም፣ ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ የለምና። ይኸው ሦስት ወር ሆነኝ፣ እስከአሁን በአምልኮ ላይ አጋንንት ጮኸ ሲወጣ አላየሁም። ሌላው ቤተ ክርስቲያን እየተንጫጫ ነው የሚወጣው።» አለኝ። በዚህ ጊዜ ራሴን ተቆጣጥራ፣ «ወንድሜ፣ እውነቱ እንዲህ አይደለም። በአንድ ቤተ ክርስቲያን መንፈስ ቅዱስ የመኖሩ ምልክት የአጋንንት ጮኸ መውጣትና አለመውጣት አይደለም። ከፈለግክ ደግሞ ከሳምንት ጀምሮ ታያለህና ተስፋ ሳትቆርጥ ተመላለስ» አልኩትና ተለያየን። እኔም ለዚህ ሰው ጌታ በሚገባው መንገድ ራሱን እንዲገልጥለት፣ ቢቻል ወደ ቤተ

ክርስቲያን አጋንንት የሰፈረበት ሰው መጥቶ ጮኽ ሲያወጣ እንዳይጸለይኩ። እግዚአብሔርም ታማኝ ነው። ብዙም ሳይቆይ በሳምንቱ እርሱ ከተቀመጠበት ሁለተኛው ወንበር ላይ አጋንንት የያዘው ሰው ልክ የቤተ ክርስቲያን አምልኮ ሲጀመር ተነሣና ተፈጠፈጠ። በጣም ደስ አለኝ። ሰው ሁሉ «በኢየሱስ ስም» ሲል፣ እኔ፣ «ኢየሱስ ጌታ ነው» አልኩኝ። ከአምልኮ መጨረሻ የክትትል ተማሪው ወደ እኔ መጥቶ፣ «ብእውነት የእግዚአብሔር መንፈስ በዚህ ቤተ ክርስቲያንም አለ።» በማለት ንስሐ ገባ።

አዎ! እግዚአብሔር በእምነት በመጽናትና በተስፋ ለሚጠባበቁት በአሉበት ቦታ ተገልጦ ተአምራቱን ይሠራል፤ ጠላትንም ያሳፍራልና በአስቀመጠን ቦታ በፍቅር፣ በጸሎትና በታማኝነት እንድንጠብቀው ጌታ ሁላችንንም ይርዳን።

ጥቅስ:- «ማናቸውንም ነገር በሰሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ» (ዮሐ. 14:14)

ግጥምጥም:- እግዚአብሔር በቦታ መቼ ይገደባል፣
መንፈሱና ስሙ በየትም ይሠራል።

1ኛ ቆሮ. 15:58 ኢሳ. 35:3-4

እግዚአብሔርን ስለመጠበቅ

በክስኛ አፍንጫውን ይሰበራል!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ «ለእናንተ የማስባትን አላብ እኔ አውቃለሁ።» (ኤር. 29:11)

ሰባኪው፡ «ብዙ ጊዜ ሰይጣን ባለንበት ሁኔታ እንድናገራለንም እንጂ እንድናመሰግን አይፈቅድምና ኃጢአታዊ ተፈጥሮአችንን ተጠቅሞ በብስጭት፣ በቁጣና በማጉረምረም ሕይወት ይሞላል። ሆኖም አሁን ካለንበት ሁኔታ ወዲያ እግዚአብሔር የተሻለ ነገር እንዳዘጋጀ ማመንና ማወቅ ለሰይጣን የማያዳግም ምላሽ ነው። ማንኛውም ሰው ገባውም አልገባውም እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ያለንበት ቦታ የእግዚአብሔር ክብር የሚገለጥበት የሥራ ቦታ ነው። እዚህ ያለው ለሥራና ለተሻለ ነገር ነው። ይህንን የተረዳና ያመነ ክርስቲያን የጊዜውን መከራ ችሎ ከመከራው ባሻገር አምላኩ የሚሠራውን ድንቅ ሥራ በእምነት ሊጠባበቅ ይገባል። እግዚአብሔር ያያልና።» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

አንዲት ሰው ቤት የምትሠራ ሠራተኛ ነበረች። ከእምነቷ የተነሣ ብዙ መንከራተትና ሥራ ማጣት ቢደርስባትም በእምነቷ የጸናች ነበረች። እና ጌታም ለሥራ አንድ ጌታን ከማይወዱ አክራሪ ሰዎች ቤት ውስጥ ከተታት የምትጸልደበትም ስለአጣች ቤተሰቡ መተኛታቸውን ካረጋገጠች በኋላ ኩሽና አመድ ላይ ተንበርከካ ትጸልይ ነበር። በዚህ ጊዜ እመቤቷ ከመኝታ ቤታቸው ይሄዱና ጸጉሯን ይዘው፡ «ተነሽ፣ አንቺን ብሎ ጸላይ። ጴጌው ደግሞ እቤቴ ገባ። ሁለተኛ ባገኝሽ አንቺን አያርገኝ» ብለው ሄዱ። ደነገጠች፡ «ተኝተው አልነበር እንዴ? እንዴት ሰሙኝ? ድምጹን ዝቅ አድርጌ ነገ እጸልያለሁ» አለች። አሁንም መጥተው አደናቀፉዋት። የመጨረሻም ማስጠንቀቂያ ሰጧት። እርሷም፡ «ሐናን የሰማ ጌታ እኔንም ይሰማኛል። በቃ አሁንም ድምጹን ላላሰማ እጸልያለሁ» ብላ ስትወስን፣ የጌታ መንፈስ ምሥጢር ገለጠላት። ጉዳዩ ከድምጽ አይደለም። አንቺ ስትንበረከኪ በሴትዮዋ ውስጥ ያለው ሰይጣን ያውቃልና ስትሰሚ ገስጫ አላት። በደስታ ዘለለች። እንዲህም አለች፡ «ነገ ማታ የእኔ ጌታና የእሜቴ ጌታ ይዋጣላቸዋል።» እንዳለችውም በቀጣዩ ቀን ማታ አመዱ ላይ ተንበርከካ ስፍራ ወደማይወስነው ጌታ ስትጸልይ እሜቴ እንደለመዱት በሩን ከፍተው መጥተው ጸጉሯን ሊይዙ ሲሉ፡ «በኢየሱስ ስም» ስትል እሜቴ ወደቁ። ጸልያላቸው አጋንንቱ ለቅቋቸው ወደ አእምሮአቸው ሲመለሱ ያዩት ነገር የተገላቢጧሽ ሆነባቸው በ60 ብር የቀጠሯት ሠራተኛቸው በክብር ቆማ እሳቸው ሽቶ በጠገበው ቢጃማቸው አመድ ላይ ተንከባለው ባዩ ጊዜ፡ «ልጅ፣ ምን ሆኜ ነው?» አሉ። እርሷም፡ «ምን ያልሆኑት አለ» ብላ ሊገድላቸው ከነበረው አጋንንት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደፈወሳቸውና እርሱን ማመን እንዳለባቸው መናገር

ስትጀምር፤ እጇን ይዘው፤ «ነይ፤ ይህንን ያዳነኝን ጌታ ወንጌል አመድ ላይ አትነግሪኝም፤ ወደ ሳሎን ቤት እንሂድ» ብለዋት ሄዱ፤ ያመዱ ዘመን አበቃ።

አዎ፤ እግዚአብሔር የሚጎበኝበት ጊዜ አለው እና ባስቀመጠን በታ ሳናጉረመርም የፊታችንን ክብር እያየን እናገልግለው በክሰኛ አፍንጫውን ይሰበራል። በፊት ያለውን ክብሩን እያለመ የዛሬ ውበቱን ያጣል። በአሸናፊነትም ክብሩን ይጎናጸፋል። ክርስትናም እንዲሁ እንደሆነ እንድናስተውል ጌታ ይርዳን።

ግጥምጥም፡- ባስቀመጠን በታ ብንቆም ይሻላል፤

የጊዜው መከራ እንደ ጥላ ያልፋል።

ኤር. 2፡2 ኢሳ. 54፡4-5

የሩቅ ሣር ለምለም መስሎ ይታያል

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «እርሱም አይዋሽም፤ ቢዘገይም በእርግጥ ይመጣልና ታገሠው እርሱ አይዘገይም።» (እንባ. 2:3)

ሰባዚው፡ «በዚህ ዘመን ሰይጣን የእኛን ሕይወት በምሳሌ ውስጥ የሚከተው እንዲህ እያለ ተስፋ በማስቆረጥ ነውና አትስሙት። <እግዚአብሔር ጸሎትሽን አይሰማም፤ የተስፋ ቃልሽንም አይፈጽምም፤ ትቶሻል፤ ትቶሃል። ይህንን አገር ለቅቀሽ ሂጂ> በማለት ነው። እግዚአብሔር በእውነት ማንንም አይተውምና ተስፋ አትቆረጡ፤ የዘገየው ለበጎ ነው። ለበለጠ ጥቅም (ክብር) ነው። የእኛ ነገር ይገደዋል፤ ደግሞ አንድ ልጁን የሰጠን ጌታ እንደ ፈቃዱ ከሆነው ምንም ነገር አያጎድልብንምና ተስፋ አንቁረጥ። ሥጋ፡ ዓለምና ሰይጣን በመተባበር የሚሰብኩንን ስብከታቸውን አንስማ። የሩቅ ሣር ለምለም መስሎ ይታያልና ጌታን እንጠብቅ። እግዚአብሔር ከልባችን ይልቅ ታላቅ ነውና በልባችን የምንመኘውን ለክብሩና ለጥቃማችን የሆነውን ያደርጋልና ተስፋ ሳንቆርጥ፤ የጠላትን ከስ ሳንሰማ በእምነት ጸንተን ልንጠብቀው ይገባል።» ለሚለው ስብከታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ፡-

በግብርና የሚተዳደር አንድ ገበሬ ሁልጊዜ እንደዚህ የሚል ምኞት ነበረው። «መቼ ነው ይህች ላሜ ወልዳ ባለቤቱ ቂቤ የምትቀባው? ልጆቼ አንት፤ አይብ፤ አሬራ፤ የሚጠጡት?» ይህንን ሁልጊዜ ያስባል፤ ያልማል፤ ነገር ግን ላሚቱ ልትወልድ አልቻለችም። መደበኛው የምትወልድበት ጊዜ አለፈ። አሁን ላሚቱ አሥር ወሯ ገብቷል። ሳትወልድ ስለዘገየችበት ገበሬው አዘነ፤ ከላይ የተመኘውም ምኞቱ ሁሉ ከንቱ መስሎ ታየው። ነገር ግን እግዚአብሔር ሁሉንም በጊዜው ለበጎ አድርጎ ይለውጣልና ላሚቱ በጣም ደስ የምትል ችንጉርጉር፤ ነጭ፤ ጥቁር፤ ቡናማ የተለያዩ ቀለማት በጥሩ የአቀማመጥ ሁኔታ ያላት ጥጃ ወለደች። በዚህ ጊዜ ገበሬው ምኞቱ ሁሉ በእግዚአብሔር ጊዜ እንደሆነለት አውቆ ለካ አምላኪ የዘገየው እያበጃጀ ነው።» ብሎ ተናገረ።

አዎ፤ ወገኖቹ፤ እግዚአብሔር የዘገየው ነገራችንን እያሳመረ፤ የበለጠ የተሻለ እኛ ከምናሰበውና ከምንገምተው፤ ከምንጠብቀው በላይ ውብ እያደረገ እንጂ ሰይጣን እንደሚለው ረስቶን፤ ትቶን አይደለምና ተስፋ አንቁረጥ፤ ከምሬትና ከማጉረምረም ወጥተን በጊዜው የጊዜውን ሥራ በመሥራት እኛን በአፍ ላይ የሚያስጭነውን ጌታ ብቻ እንድንጠብቅ ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- ተስፋ እንዲህ መቁረጤ ከቶ ለምንድን ነው? የሐዋ. 27:25

የእኔ ጊዜ ቢያልፍም የእግዚአብሔር ገና ነው።

ጠብቀነው ጠብቀነው

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «እግዚአብሔርን በመተግመን የሚጠባበቁ ግን ኃይላቸውን ያድሳሉ፤ እንደ ንስር በከንፍ ይወጣሉ፤ ይረጣሉ፤ አይታክቱም፤ ይሄዳሉ፤ አይደክሙም» (ኢሳ. 40:30-31)

መጋቢው፡ «እግዚአብሔር ለሚጠብቁት በእውነት ታግኝ ነው። በጊዜውና በሰዓቱ ይደርሳል። አንዳንድ ጊዜ በሕይወታችን የተወገና የረሳን ወይም የዘገየ የመሰለን ጊዜውን እየጠበቀ እንጂ ጌታ ልጆቹን ረስቶ አይደለምና በትዕግሥት እንጠብቀው። ልክ እንደ ቃሉ፡ «የእምነታችንንም ራስና ረዳሚውን ኢየሱስን ተመልክተን፤ በፊታችን ያለውን ሩጫ በትዕግሥት እንሩጥ፤ እርሱ ነውርን ንቆ በፊቱም ሰላለው ደስታ በመስቀል ታገም በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝ ተቀምጦአልና።» (ዕብ. 12:2)። ቅዱሳን ሆይ፤ በፊቱ ሰላለው ደስታ የሚለውን ልብ ብላችሁ አስተውሉ። ደስታ በፊታችሁ አለ ግን መታገሥን ይጠይቃል፤ ነውርን መናቅ ይጠይቃል፤ ሁሉን ጅዩን ጌታ ኢየሱስን ብቻ መመልከት ይጠይቃል፤ የነገርቻችንን ረዳሚና ራስ የሆነውን አምላክ በትዕግሥት መጠበቅ ይጠይቃል።» ለሚለው ግሩምና ድንቅ መልእክታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

የሕጻናት ሰንበት ትምህርት አስተግሪዋል እግዚአብሔርን ስለመጠበቅ በዕድሜያቸው ለጋ ለሆኑ ልጆች እንዲህ እያለች ታስተምራለች። ልጆች፡ እግዚአብሔር በእምነት ለሚጠባበቁት ይደርሳልና ከተንኮልና ከከፋት እየራቃችሁ ጠብቁት» አለቻቸው። በዚህ ጊዜ አንዱ ልጅ እጅን አውጥቶ እንዲህ ሲል ጠየቀ። «ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ባይመጣ ምን እናድርግ?» መምህራም እንዲህ ብላ መለሰች፡ «ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ ባይመጣ እንደገና ጠብቁት» አለቻቸው። በዚህ ጊዜ መልሱ ያላጠገበው ያ ሕጻን ልጅ እንደገና ጠየቀ ደስ በሚሉ አንደበቱ፡ «እኔ እኮ የምለው ቲቸር፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው ባይመጣስ ነው የምለው» አለ። መምህራም መልሳ፡ «ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ ባይመጣ አሁንም ጠብቁት።»

አዎ፤ ወገናች፤ ካቻምና ጠብቀነው፤ አምናም ጠብቀነው፤ ዘንድርም ጠብቀነው አልመጣ ይሆን? በጉዳዮቻችን ላይ እግዚአብሔር ታግኝ ነው በጊዜው ይደርሳልና አሁንም ጠብቁ። ተስፋ አትቁረጡ። ባለመታከት የማይታከተውን ጌታ እንድንጠብቅ ከራሳችን እርምጃ ጌታ ይጠብቀን። አሜን!

ዘኁ. 23:19
ኢሳ. 41:13

ግጥምጥም፡- ተስፋ የሚታደሰው በተስፋ ነውና፤
አምላኪን ልጠብቅ ዛሬም እንደገና።

እግዚአብሔር ጊዜ አለው

ለባኪው፣ «ይዋል ይደር እንጂ እግዚአብሔር ሕዝቡን የሚገቡኝበት የራሱ ጊዜና የራሱ መንገድ አለው። ስለዚህ የጌታን ጊዜና የጉብኝቱን መንገድ እንጠብቅ እንጂ አንቸኩል። እግዚአብሔር አይዘገይም፣ ደግሞም አይቸኩልም፤ ግን የታቀደ የተወሰነ የራሱ ጊዜ አለው። እንዳንድ ጊዜ የዘገየ፣ ጠላታችንም ሊወርሰን ያለ ይመስለንና እንደ ሳኦል የራሳችንን እርምጃ እንወስዳለን፣ (1ኛ ሳሙ. 13:8)። 'ሳኦልም ሳሙኤል እንደቀጠረው ጊዜ ሰባት ቀን ቆየ ሳሙኤል ግን ወደ ጌልጌላ አልመጣም።' ይህ ግን እግዚአብሔር እመጣለሁ ብሎ ተናግሮ የቀረበት ሳይሆን ሰዓቱ እስኪሞላ የቆየበት ነው። ዛሬም የእግዚአብሔር ጊዜ ደርሶ ጽዋው እስኪሞላ እንጠብቅ እንጂ በዓለም፣ በሥጋና በሰይጣን ተገፋፍተን አንዳች ማድረግ የለብንም» ለሚለው ትምህርታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተናገሩ።

«ለፈሩ ሁሉ የሚሰግድላት አንድ ሀብታም ሰውና በተቃራኒው ኑሮ ከአጅ ወደ አፍ የሆነበት አንድ ድሃ ሰው ነበሩ። ታዲያ አንድ ቀን ሀብታሙ ሰውዬ ሰው ሁሉ ሲሰግድላቸው የዚህ ድሃ ሰው አለመስገድ አበሳጭቷቸዋልና እንዲህ ብለው ጠየቁት። 'አንተ! ሰው ሁሉ ለእኔ ሲሰግድ አንተ ወድቀህ የማትሰግደው ለምንድን ነው?' ቢሉት፣ ለካ ድሃው አማኝ ኖሯልና 'ስግደት የሚገባው ለፈጣሪ ብቻ ነው፤ ሰው ለሰው እንዴት ይሰግዳል? ደግሞስ እኔና እርስዎ ምንድን ነው ልዩነታችን? እርስዎም አንድ እንጀራ ነው የሚበሉት እኔም አንድ እንጀራ ነው የምበላው' ሲል መለሰ። በዚህ ጊዜ ሀብታሙ 'ጉዳዩ ከእንጀራው ሳይሆን ከወጡ ነው። ለመሆኑ እንደ እኔ አራት ዓይነት ወጥ ትበላለህ?' ቢሉት፣ የእርሱ ወጥ ከአንድ እያልፍምና ዝም አለ። በዚህ ሁኔታ እየጸለየ ሳለ ያሉበት ሰፊ ግቢ ለንግድ ሥራ አመች ነበርና ለራሱ ትንሽ ቦታ ብቻ አስቀርቶ ለባለሀብቶች በብዙ ሺህ ብር ሸጠላቸው። አሁን ኑሮውም፣ ወጡም ተስተካክለና ያንን ሀብታሙን ጉረቤቱን ሰው አንድ ቀን መንገድ ላይ አግኝቶ 'ጌታዬ፣ የእርስዎ ወጥ አራት ዓይነት ነው አይደል? የእኔ አሁን ስድስት ገብቷል፤ እግዚአብሔር በጊዜው ከነወጡ ያበላል' አላቸው።»

አዎ፣ የእግዚአብሔር ጊዜ ሲደርስ አንገታችንን የደፋንበትን ነገር ይጉበኝና እኛም ቀና ብለን እንሄዳለን። በእውነት እግዚአብሔር ስለ ተስፋ ቃሉ ሲል አይዘገይምና ይህንን አስተውለን ከምንወስደው ሥጋዊ እርምጃችን ጌታ ይጠብቅን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ - «አላበጀህም፣ አምላክህ እግዚአብሔር ያዘዘህን ትእዛዝ አልጠበቅህም፤ ዛሬ እግዚአብሔር መንግሥትህን በእስራኤል ላይ ለዘላለም አጽንቶልህ ነበር» (1ኛ ሳሙ. 13:13)።

ግጥምጥም፡- እግዚአብሔር በጊዜው አውቃለሁ ይመጣል፣
ሳልቀድመው ታግሼ ልጠብቅ ይገባል።

ዘፍጥ. 18:10፤ 21:1፤ መክ. 3:1

ጠንቋይ ለራሱ አያውቅም

የቃል ጥናት ጥቅስ: «አምላካችሁን እግዚአብሔርን ታመልኩታላችሁ እርሱም እህልንና ውኃህን ይባርካል፤ በሽታንም ከመካከልህ አርቃለሁ።»

ለባኪው፣ «እግዚአብሔርን በእውነትና በፍቅር ብናመልከውና ብንከተለው እኛን የሚያኖረን እግዚአብሔር ነው። የዕለት እንጀራችንን የሚሰጠን እግዚአብሔር ነው። አንዳንዶች ከዚህ እውነት ርቀው ራሳቸውን በራሳቸው ለማኖር ምድዊ ብልጽግናን ለማትረፍ የራሳቸውን መንገድ ይጠቀማሉ። የሌላውን እንጀራ በሐሰት በማጭበርበር ሊዘርፉና ሲያካብቱ በጥንቆላ፣ በአስማት፣ በሰላቢ፣ የአልጠግብ ባይነት ሥራ ሲሠሩና ሲያሠሩ ይታያሉ። ጉቦ ሲበሉና ሲያመቻቹ ይውላሉ። በቴሌቪዥን ግዙን ብለው ጥሩ ዕቃዎች አስተዋውቀው በግምባር ዋንኛው ሲመጣ መናኛውን ሲያቀርቡ ይገኛሉ። በሐሰት ዘመናዊ ሐብትን ሊያግበሱበሱ ይሯሯጣሉ። እውነቱ ግን ወዲህ ነው። እግዚአብሔር ያልባረከው ብልጽግና ቋሚ ሳይሆን ጠፊ ነው፤ የሚያስከብር ሳይሆን የሚያዋርድ ነው፤ የሚያሳድግ ሳይሆን የሚጥል ነው፤ በልብ ደስታ የሚያኖር ሳይሆን በሕሊና ወቀሳ የሚያኖር ነው፤ በቅን መንገድ ሳይሆን በድጥ መንገድ የሚያስኬድ ነው። ዛሬ አንዱ በሌላው እንጀራ ላይ አፈር እየጨመረ፣ ግማሹ ሲጠግብ ግማሹ ተርቦ ያድራል። በእናንተ ዘንድ ግን እንዲህ አይሁን። እግዚአብሔርን አምልኩት፤ እርሱ ያላችሁን እህል ውኃ ይባርክላችኋል።» ለሚለው ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

አንድ ሰው ለጓደኛው፣ በሕልሜ በሬ ሊወጋኝ ሲያሳድደኝ አደረ። ላመልጠውም ቤት ብገባ አብሮኝ ይገባል፣ ባህር ውስጥም ብገባ እሳት ውስጥም ብገባ፣ ቤተ መንግሥትም ብገባ በሁሉም አብሮኝ ይገባል። ይህ ምንድን ነው እባክህ?» ብሎ ቢጠይቀው፣ ጓደኛው፣ ጥያቄውን በጥያቄ ለመመለስ እንዲህ ይለው ጀመር፣ ብድር አለብህ?» «የለብኝም።» «ሐሰው ጋር ተጣልተሃል?» «አልተጣላሁም።» «አሺ፣ ከመሥሪያ ቤት ሰውን በግፍ ከሥራው አባረሃል?» «አላባረርኩም።» «አሺ፣ የምትተኛው ምን ላይ ነው?» የጭድ ፍራሽ ላይ ሲለው ጓደኛው እንዲህ አለው፣ «በቃ ተወው፣ በሬው ታዲያ ምን ያድርግ? እንጀራው ላይ ተኝተህበት እኮ ነው የሚያሠቃይህ።» ብሎት አረፈው።

አዎ፣ መቼም ይህ ምሳሌ የሚያስቅ ቢመስልም ወደ ሰዎች ስንመልሰው ግን እውነትነት አለው። ዛሬ ዓለማችን እርስ በርሷ የምትበጣበጠው አንዱ በሌላው እንጀራ ላይ እየገባ፣ ራሱን አሳድጎ ሌላውን ለመጣል በሚያደርገው ትግል ነው። ወገኖች፣ እግዚአብሔርን በፍጹም ልባችን አምነን ብንከተለው እንጀራችንን /ኑሮአችንን/ እርሱ ይባርካል፣ ከዓለም መጨረሻ ሳይሆን ከዓለም መጀመሪያ ያደርገናል። እስቲ ቆም ብለን እናስብ። ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ የበላና ደስ ብሎት የሚኖር ማን ነው? ማንም የለም። የእኛን እንጀራ የሚባርክ እግዚአብሔር ነውና ከዚህ ክፉ አሳብ ተመልሰን ኑሮዬ ይበቃኛል ወደሚለው እግዚአብሔርን የማትረፊያ መንገድ እንድንመለስ ጌታ ይርዳን።

ግጥምጥም፡- «እንጀራ በእንጀራ እያነባበርኩኝ፣
በአሳብ ከመኖር ፈጽሞ ይቅርብኝ።

1ኛ ጢሞ. 6:6
2ኛ ተሰ. 3:11፣ 12

እግዚአብሔን በሙሉ ኃይል ስለማገልገል

የአሜሪካን ፕሬዚዳንት

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «የአረኞችም አለቃ በሚገለጥበት ጊዜ የማያልፈውን የክብርን አክሊል ትቀበላላችሁ።» (1ኛ ጴጥ. 5:4)

ቤተ ክርስቲያን እንደተለመደው በዓመት ሁለት ጊዜ ባላት የአገልጋዮች የትምህርት ጊዜ ላይ መጋቢው እንዲህ እያሉ ማስተማር ቀጠሉ። «እኛ አገልጋዮች ሙሉ ዋጋችንን የምንቀበለው ከምድር ወይም ከሰው ሳይሆን ከአረኞች አለቃ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነውና፤ እርሱን እያየን እናገልግል። ደግሞ በዚህ ምድር ላይ የምናገኘው ነገር ሁሉ ያልፋልና፤ የማያልፈውን የክብር አክሊል ለማግኘት እንድንከም። በድካማችን ተገቢውን ክፍያ አለማግኘት ታችን ተስፋ ሊያስቆርጠን አይገባም። ለድካማችን በሕዝብ ዘንድ ክብር አለማግኘት ታችን ተስፋ ሊያስቆርጠን አይገባም። ዛሬ በክርስቶስ ኢየሱስ ያገኘ ነውን ክብርና ወደፊት ደግሞ የአረኞች አለቃ ሲገለጥ የምናገኘውን የማያልፈውን የዘላለም የክብር አክሊል እያሰብን በደስታ ደከሙኝ ሰለቸኝ ሳንል በታማኝነት ልናገለግለው ይገባል። ይህንን ሳስብ አንድ የሰማሁትን ምሳሌ ልነግራችሁ እፈልጋለሁ።»

በአንድ ሐገር ውስጥ ለ40 ዓመት በሚሸነሪነት ያገለገሉ ባልና ሚስት ነበሩ። ታዲያ ከዚያ አገር አገልግሎታቸውን ፈጽመው ወደ አገራቸው አሜሪካ ሲመለሱ እነርሱ ሲያገለግሉ የቆዩበትን አገር በዕረፍታቸው ለአንድ ሳምንት ጎብኝተው የሚመለሱት የአሜሪካን ፕሬዚዳንት ባሉበት መርከብ ነበር እየተመለሱ ያሉት። ሀገራቸውም አሜሪካ ሲደርሱ የሀገሩ ሕዝብ ወጥቶ የተለያዩ መፈክሮች፣ ፊኛዎች ነጫጭ እርግቦች፣ አበባዎች፣ ይዘው በደስታ ጩኸት ፕሬዚዳንቱን ሲቀበሉ ሚሸነሪው አዩና በጣም አዝነው እንዲህ አሉ፡- «እኔ ለ40 ዓመት እግዚአብሔርን አገልግዬ ነጩ ቆዳዬ በጥቁር ተበርዞ ሲመጣ ማንም የእቅፍ አበባ ይዞ አልተቀበለኝም። እኚህ ፕሬዚዳንቱ ግን ለሳምንት ቆይተው ከዕረፍት ሲመለሱ ይኸ ሁሉ ክብር ጠበቃቸው።» በዚህ ጊዜ ባለቤታቸው፣ ይህንን አመለካከትህን ሳትቀይር ከዚህ መርከብ አንወጣም።» አሏቸው። አብረውም ጸለዩ። እግዚአብሔርም በመንፈሱ እንዲህ አላቸው። ይህ የሚያልፍ ክብር ነው፣ የማያልፈውን የክብርን አክሊል እኔ አሰጣችኋለሁ።

አዎ፣ የእግዚአብሔር ባሪያዎች ሆይ፣ የማያልፍ የክብር አክሊል ሊሰጠን ጌታ ታማኝ ነውና በሚያልፈው ክብር ተጠላልፈን እንዳንወድቅ እንጠንቀቅ። የሚያልፈውን የዛሬውን ክብር እየናቅን የማያልፈውን ክብር ለማግኘት እንድንደከም ጌታ ይርዳን።

ግጥምጥም:- ለሚያልፈው ክብር ለምን እለፋለሁ፣
በቃ ከእንግዲህ ይቅርብኝ ብያለሁ።

2ኛ ጢሞ.4:6-8
መዝ.75:6

የቄሳርን ለቄሳር

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «አንተም አምላክህን እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህ በፍጹምም ነፍስህ በፍጹም ኃይልህ ውደድ:» (ዘጸግ. 6:5)

ለባዚው በዕለቱ ስለ መስጠት ለተሰበሰበው ሰው ሲያስተምሩ እንዲህ አሉ:- «እግዚአብሔር የተከፋ ልብ ሁለት አሳብ ያለውን አገልግሎትና አምልኮ አይፈልግም:: አንድ እግራችንን በዓለም ሌላውን በቤተ ክርስቲያን አድርገን መመላለስ የለብንም:: በዚህ ዘመን ያለን ሰዎች የብዙ ነገር ሰዎች ሆነናል:: እንዲያው ለደንቡ ቤተ ክርስቲያን መጥተን እንቀመጣለን እንጂ ለዚህች ለእግዚአብሔር ስጠተናታል ለምንላት የሦስት ሰዓት ጊዜ እንኳ ግማሹ አሳባችን (ልባችን) ውጪ ነው ያለው:: በሥጋችን ጉባኤው መሐል ተቀምጠን፣ በልባችን ግን ወይ ስለ ቤታችን እናስባለን፣ ወይ ከሰዓት ስለሚኖረን የሠርግ ጥሪ፣ ወይ ከአምልኮ በኋላ ስለሚሰበሰበው ዕቁብ፣ ወይም ከአምልኮ በኋላ ከቤተሰባችን ወይም ከእሎኞችን ጋር ስለምናሳልፈው ጊዜ፣ ሌላም ሌላም እናስባለን:: ይህ ሁሉ ባልከፋ ነበር:: ነገር ግን አምልኪችን በግማሽ ልብና አሳብ መሆኑ እግዚአብሔርን እጅግ ያሳዘነዋልና ጌታን ስናመልክ፣ ወደ ቤተ ክርስቲያን ስንመጣ ሁሉን ነገር እርግፍ አድርገን በጌታ ፊት መሆን ያስፈልጋል::» ለሚለው ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ እንዲህ ሲሉ ተናገሩ::

የልጆች ሰንበት ትምህርት አስተማሪዎ ልጆችን የሰንበት ትምህርት እያስተማረች በዓይኗም ከእርሷ ጋር በሙሉ ልባቸው መሆናቸውን አለመሆናቸውን በዓይኗ ትከታተል ነበር:: ታዲያ አንደኛው ልጅ በዓይኑ እርሷን ይመልከት እንጂ በሃሳቡ ከእርሷ ጋር እንደሌለ ገባትና:: የምታስተምረውን ትምህርት ቆም አድርጋ ተማሪዎችን ጥያቄ ጠየቀች:: «መጽሐፍ ቅዱስ በውስጡ ስንት መጽሐፍት አሉት?» በዚህ ጊዜ ሁሉም ተማሪዎች ለመመለስ እጃቸውን አወጡ:: እርሱም ምን እንደ ተባለ ሳይሰማ በግማሽ አሳቡ እጁን አብሮ አወጣ:: አስተማሪዋም እራሱን፣ እሺ፣ አንተ መልስ» ስትለው፣ «የምስጋና ቀን ነው ለእኛ ዛሬ» ብሎአት አረፈ::

አዎ፣ ሁልጊዜ በግማሽ ልብ ከሆንን የእግዚአብሔር ነገር ያመልጠናል ሁለት አሳብ አንሁን:: የቄሳርን ለቄሳር የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር እናድርግ እንጂ አናቀላቅል:: ሁለት አሳብ ያለው ሁለት ጊዜ አይኖርም:: በዚህ ምድር ላይ አንድ ጊዜ ብቻ ኖረን ነውና የምናልፈው በምንኖርበት ዘመን ሁሉ ጌታን በፍጹም ኃይላችን በፍጹም ልባችንና በፍጹም ነፍሳችን አምልክነውና አገልግለነው እንድናልፍ ጌታ ይርዳን::

ግጥምጥም:- ልጅ ሆይ፣ ልብህን ሁሉ ስጥ እያለ፣

ኢያሱ 14:8

ግማሽ ልብ ሰጠሁት ሙሉ ሰጥቶኝ ሳለ::

ኃይሌ ገብረ ሥላሴና ቀነኒሳ

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ያገባሁልን ዕብራዊው ባሪያ ሊሃለቅብኝ ወደ እኔ ገባ፤ እኔም ድምጺን ከፍ አድርጌ ስሙኸ ልብሱን በእጅ ተወና ወደ ውጭ ሸሸ።» (ዘፍጥ. 39:17:18)

ሰባዜው፤ «ብዙ ጊዜ እንደተገነዘብኩትና ቃሉም እንደሚያረጋግጥልን በክርስትና ሕይወታችን የማሸነፊያው መንገድ እኛ ዝም ብለን ለጻድቅ ፈራጅ ጌታ አላልፈን ስንሰጠው ነው። የሴፍ ይህንን ነው ያደረገው። የሴፍ ለጴጥፋራ ሚስት የሐሰት ክስ የመልስ መልስ ሲሰጥ አንመለከትም። የእውነት አምላክ በቀል የእኔ ነው እኔ ብድራትን እመልሳለሁ ያለ ጌታ የመልስ መልሱን ሰጠለት። ለምንድን ነው ዛሬ በሕይወታችን ሰልፍ የሚበዛብን? ከጉረቤት ከቤተ ክርስቲያንና ከመሥሪያ ቤት ሰዎች ጋር ሰላም ያጣነው? መልሱ ለጌታ ጊዜ ሳንሰጠው የመልስ መልሱን እኛ ስለምንሰጥ ነው። በዚህ ዓለም ስንኖር የሚደግፉን እንዳሉ ሁሉ የሚነቅፉንም አሉ። ይህንን ካወቅን አንጉዳም። በክርስትና የሕይወት ሩጫ ውስጥ ሕዝቡ ሁሉ ይደግፈናል ማለት የሰብንም። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆኑን እርግጠኞች ከሆንን ለእርሱ ዕድል ፈንታ እንሰጠው እንጂ እንደ ሥጋችን ፈቃድ ለመጣብን እመልሰዋለሁ ብለን የመልስ መልስ ለመስጠት ቆም ብንል ሽንፈት ይገጥመናል። የእግዚአብሔርንም እጅ ሳይይ እንቀራለንና እንጠንቀቅ።» ለሚለው የአምላካዊ ቃል ምክር ቀጣዩን ምሳሌ አስረግጠው ተናገሩ።

ኃይሌ ገብረ ሥላሴና ቀነኒሳ ሲርጡ ደጋፊ እንዳላቸው ሁሉ ነቃፊም አላቸው። ደጋፊ እንዲህ ይል ይሆናል:- «ኃይሌ በርታ! ጥሩ እንደተለመደው በዚህ በባዕድ ምድር የሐገራችንን ባንዲራ አውለብልብ።» ነቃፊዎች ደግሞ፤ «ኃይሌ ሁልጊዜ እያሸነፍክ ለመደነቅ ዘንድሮስ አትችልም። ፖል ቴርጋት ከጊላህ አለ።» ኃይሌ በዚህ ጊዜ ቆም ብሎ ለደጋፊው፤ «በደንብ እየሮሃችሁ ሞራል ስጡኝ።» ለነቃፊውም፤ «ዛሬ እንደተለመደው አሸንፌ አሳያችኋለሁ» ቢል እስከአሁን ፖል ቴርጋት ሮጦ ሄዶ ያሸንፈው ነበር። ነገር ግን በሩጫ ሜዳ ላይ ኃይሌም ሆነ ቀነኒሳ፤ ሌሎችም ቆመው የመልስ መልስ አይሰጡም። የመልስ መልስ ከፊት ይገኛልና ሁሉም ከፊታቸው በትልቅ ቴሌቪዥን ያለውን ሰዓት ያያሉ፤ አሸንፈው የአገራቸው ስም በዓለም ሁሉ ሲከበር ያያሉ፤ ጨርሰው ሲመለሱ በአገራቸው የሚጠብቃቸውን የክብር አቀባበል ያያሉ። ስለዚህም የመልስ መልስ ሳይሰጡ ይሮጣሉ፤ ያሸንፋሉም።

አዎ፤ የእግዚአብሔር ቃል በዕብ. 12:2 ላይ፤ «የእምነታችንንም ራስና ፈጻሚውን ሊየሱስን ተመልክተን፤ በፊታችን ያለውን ሩጫ በትዕግሥት እንሩጥ።» አዎን፤ ወገኖቹ፤ ጌታችንን ተመልክተን የመልስ መልሱን አቁመን ለቁጣው ዕድልና ፈንታ እየሰጠን የሕይወታችንን ሩጫ በትዕግሥት ብንሮጥ እናሸንፋለን እንጂ አንሸነፍም፤ እንወርሳለን እንጂ አንወረስም፤ እንደምቃለን እንጂ አንደበዝዝም። አሜን።

ግጥምጥም:- የመልስ መልስ ሲሰጥ እግዚአብሔር ጊዜ አለው፤ ዕብ. 12:1-3
እኔም ዝም ብዬ እስቲ እርሱኑ ልየው። ሮሜ 12:14-21

እግዚአብሔርን አምኖ ከሞት ስለ መዳን

ሙሉ ወንጌልን እወዳለሁ

«በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወድክልና» (ዮሐ. 3:16)

ሰባዚው፣ ወደ ውጪ የምትሄድ የጎረቤታቸው ልጅ የሸኝት ፕሮግራም ላይ ተገኝተው እንዲህ እያሉ መልእክታቸውን ማትረብ ጀመሩ። «ዛሬ የተሰበሰብነው ለምስጋና ነው። ገን ለመሆኑ የምናመሰግነው ማንን ነው? የምናመሰግነውስ ለምንድን ነው? ለእነዚህ ጥያቄዎች መልስ የሚሰጠን የእግዚአብሔር ቃል ነው። ይኸውም በመዝሙረ ዳዊት (136)፣1 ላይ፣ «እግዚአብሔርን አመስግኑ፤ ችር ነውና፣ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና» ይላል። እንግዲህ የምናመሰግነው እግዚአብሔርን የምናመሰግንበትም ዋና ምክንያት የዘላለም ምሕረትን በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስለሰጠንና ከዘላለም ሞት ወደ ዘላለም ሕይወት ስላሻገረን ነው። ዛሬ ይህንን ወንጌል ለምታችሁ ያላመናችሁ ከሆነ የዘላለም ሞት ይጠብቃችኋልና አምልጡ፤ ወደ እግዚአብሔር ኑ። ልብ በሉ። እያልኩ ያለሁት ወደዚህኛው ቤተ ክርስቲያን ወይም ወደዚያኛው ቤተ ክርስቲያን ሂዱ ሳይሆን፣ ስለ እኛ ራሱን አላላፎ በመስቀል ሞት ወደ ሰጠውና ሞትንም አሸንፎ በእግዚአብሔር ቀኝ ወዳለው ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው። በእርሱ ታመኑ ነው እያልኩ ያለሁት። ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድ መልካም ቢሆንም፣ የሄደ ሁሉ ከሞት የሚድነው እውነት፣ መንገድና ሕይወት ብቻ በሆነው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ የታመነ እንደሆነ ነው። በዚህ ሙሉ ወንጌል ማመን የምትረፈጉ ብትኖሩ መጨረሻ ላይ አነጋግሩኝ። ብለው ጨረሱ።

በዚህ መልእክታቸው ጉባኤው ሁሉ ተነካ። በተለይም አንድ ሽማግሌ ሰባዚው በመጨረሻ አነጋግሩኝ ባሉት መሠረት ወደ ኋላ ቀርተው እንዲህ አሏቸው። ዛሬ ገና እውነተኛውን ወንጌል ሰማሁ። ሳትጨምር ሳትቀንስ በመስበክህ ደስ ብሎኛል። እኔ ሙሉ ወንጌልን እወዳለሁ። ከሁሉ በላይ የመጣህበትን ድርጅት ወይም ቤተ ክርስቲያን ሳትሰብክ ሙሉ ወንጌል በመስበክህ ደስ ብሎኛል። ከዘላለም ሞት የምድንበትን መንገድ ስረላልግ ነበር ዘመኔን ሁሉ የኖርኩት። ዛሬ እግዚአብሔር በቃሉ ለልቤ ስለተናገረኝና መዳን በክርስቶስ ብቻ መሆኑም ስለገባኝ አሁን ጌታን አምናለሁና ምን ማድረግ ነው የሚገባኝ?» ብለው ጠየቁ።

አዎ፣ ወገኖቼ ሆይ፣ ከዘላለም ሞት መዳን የሚቻለው በእግዚአብሔር ነው። መዳን በሌላ በማንም የለም። ከሰማይ በታች እንድንበትና እናመልጥበት ዘንድ የተሰጠን ኢየሱስ ክርስቶስ ነውና። አሁኑኑ በእርሱ እንመን። እኛም አገልጋዮች እግዚአብሔር በከፈተልን አጋጣሚ ሁሉ የሰውን ልብ የሚለውጠውንና ከሞትም መዳን በጌታ ብቻ መሆኑን የሚናገረውን ሙሉውን ወንጌል እንድናስተምር አምላክ በጥበቡ ያገዘን። አሜን!

ግጥምጥም፡- ሞትን ያሸነፈ ኢየሱስ እያለህ፣

ከሚሞት አምላክ ጋር ለምን ትሞታለህ?

ሮሜ 1:16
ቴቶ 2:11-14

የአስቂዋ ልጆች

የቃል ጥናት ጥቅስ፤ «እነሆ በደጅ ቆሜ አንኳኳለሁ፤ ማንም ድምፂን ቢሰማ ደጃንም ቢከፍትልኝ፤ ወደ እርሱ እገባለሁ ከእርሱም ጋር እራት እበላለሁ እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል።» (ራእይ. 3:20)

በጣም ድምጻቸውን ከፍ የሚያደርጉት በተለይ «እምነት የግል ነው» የሚለው አላብ ላይ ነው። ምክንያቱም በቦታው የተሰበሰቡት አብዛኛው ወጣቶች በክርስቲያን ቤተሰቦቻቸው እምነትና ስም እንጂ በግላቸው ጌታን ተቀብለውና አምነው በእርግጥ አምላክ መሆኑን ተረድተው አልነበረም የሚመላለሱትና የሚያገለግሉት። ስለዚህም ሰባኪው ድምጻቸውን ከፍ አድርገው ሮሻጅ። «ወጣቶች በክርስቲስ መታመን የግል ነው። አንዳችሁም በቤተሰቦቻችሁ እምነት ወደ መንግሥተ ሰማይ እንደማትገቡ ዛሬ እውቁ። የእናንተ የራሳችሁ ስም በሕይወት መጽሐፍ ላይ መጻፍ አለበት። ይህ የሚሆነው ደግሞ ጌታ ጌታ መሆኑን አውቃችሁ ስትታመኑትና እንደ ቃሉ በጽድቅ ኑር ስትመላለሱ ነው። ያን ጊዜ እግዚአብሔር ይከብራል፤ እናንተም ትድናላችሁ፤ ስይጣንም ያፍራል። ይህም ደግሞ በምድር ሁሉ የታወቀ ይሆናል። ይህ ካልሆነ ግን የአስቂዋ ልጆች ዕጣ ይደርስባችኋል።» ብለው ስለ አስቂዋ ልጆች ከሐዋ. 19:11-20 ያለውን የእግዚአብሔርን ቃል ተናገሩ። «በጊዜው በእርሱ በታመነው ባሪያው በጳውሎስ እግዚአብሔር ድንቅ ተአምር ያደርግ ነበር። ከአካሉ ጨርቅ ወስደው በድውጥች ላይ ሲያደርጉ በሽታ ይለቅቃቸው፤ መናፍስትም ይወጡ ነበርና ይህንን የሰሙ የካህናት አለቃ የሆነው የአስቂዋ ሰባት ልጆች በከተማው ሰይጣን የያዘው ሰው ፈለጉና ጨርቅ በራሱ ላይ አድርገው፤ «ጳውሎስ በሚሰብከው በኢየሱስ እናዛችኋለን፤ ውጡ» ይሉ ነበር። በዚህ ጊዜ አጋንንቱ ኢየሱስን በግላቸው ጌታቸው መሆኑን እንዳላመኑ አውቆ እንዲህ አላቸው፤ «ኢየሱስንስ አውቀዋለሁ፤ ጳውሎስንም አውቀዋለሁ። አሁን እኔ ግራ የገባኝ እናንተ እነማን ናችሁ?» ብሎ ዘሎ ተነሣና ልብሳቸውን ቀድዶ፤ አካላቸውንም አቆሳሰሎ ሰባቱንም ከእናታቸው ሆድ እንደወጡ እራቁታቸውን አድርጎ አባረራቸው። አሉና፤ አሁንም ሮክ ብለው፤ «የእነዚህ ልጆች አባት የካህናት አለቃ ነው፤ ያ ግን ለእነርሱ አልጠቀማቸውም። ስለዚህ በግላችሁ ጌታን የእኔ ጌታ ነው ብላችሁ ካለመናችሁ በስተቀር የቅዱሳን ቤተሰቦቻችሁ እምነትና በአፋችሁ የክርስትና ሃይማኖት ተከታይ ነኝ ማለታችሁ ብቻውን በቂ አይደለም።»

አም፤ ክርስትና ክርስቲስ ነው። ክርስቲስ ደግሞ በመስቀል ላይ ደሙን ያፈሰሰው ለእያንዳንዳችን ነው። ስለሆነም የእያንዳንዳችንን ልብ ከፍተን በእውነት ይህንን ጌታ ዛሬውኑ ልናምንና የዘላለምን ሕይወት ልንቀበል ያስፈልጋል። ይህንን ወንጌል አምነንና የጌታንም ድምጽ ስምተን ራሳችንን ለጌታ እንድናስረክብ እርሱ ይርዳን።

ግጥምጥም:- እምነት የግል ነው፤ አገር የጋራ ነው፤
ምክንያቱህን ትተህ ሕይወትህን ስጠው።

2ኛ ጢሞ. 3:14-15
ቆላ. 3:17

ኢትዮጵያ የክርስቲያን ደሴት

ሰባኪው፣ «በዚህ ምድር ላይ ስንኖር ብዙ ነገሮች የመጀመሪያውን የልባችንን ዙፋን መውሰድ ቢፈልጉም መስጠት ግን የለብንም። በሁሉም አቅጣጫ በሕይወታችን ቅድሚያው ቦታ ለክርስቶስ ብቻ ሊሆን ይገባል። እውነቱ ይህ ሆኖ ሳለ ግን በዚህች የክርስቲያን ደሴት እየተባለች በምትጠራው አገራችን የተገለበጠሽ ሆኖ እናገኘዋለን። እንደ ስማችን አይደለም ሥራችን፣ ቅድሚያ የምንሰጠው ለጣዖት፣ ለአድባር፣ ለጠንቋይ፣ በእጠቃላይ ለራሳችን ሆኖ እናገኘዋለን። ይህ ደግሞ ኪሳራን ያመጣል። ለፈጣሪ ቅድሚያ መስጠት ሲገባን፣ ለፈጠረው ነገር ቅድሚያ ከሰጠን እግዚአብሔር በእኛ ላይ እንዲበቀል በቅንፃት እያነሣን ነው። ስለዚህ በቀረልን ዘመን መገዛት፣ ክብር፣ ውዳሴ፣ ገናንት፣ አድናቆት ሁሉ ከዘላለም ሞት ላዳነን ጌታ ብቻ ልንሰጥና ልናሰጥ ይገባል» ለሚለው ጥልቅ ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

«ሁለት ጓደኛዎች በአንደኛው ቤት ምሳ እየበሉ ሳለ አንደኛው ጓደኛ ሁሉም የጓደኛውን ቤት ይወደዋልና ዙሪያ ገባውን እየተመለከተ ማድነቅ ጀመረ። የተሰቀሉትን የአገር ባህል ዕቃዎችና ሥዕሎች ጭምር ሲመለከት በድንገት በተለምዶ «ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርት ጋር የመጨረሻውን ራት ሲበላ» ብለን የምንጠራውን ሥዕል ተመለከተና ማድነቅ ጀመረ። <አቤት፣ ደቀ መዛሙርቱ እንዴት ደስ ይላሉ! አቤት፣ በራሳቸው ላይ ያለው ክብር(ነገር እንዴት ደስ ይላል! አቤት፣ የሚጠጡበት ዋንጫ እንዴት ደስ ይላል! አቤት፣ የለበሱት ልብስና የአግር መታጠቢያው ሳህን እንዴት ደስ ይላል!> እያለ ማድነቁን በቀጠለ ጊዜ፣ ጓደኛው እስከአሁን ያነሣቸው ወይም የሚደነቅባቸው በሙሉ ለዘላለም ሕይወት ማግኘት አንዳቸውም ዋጋ አለመክፈላቸውን ያለማወቁ አሳዝኖት እንዲህ አለው፡ «እባክህ ዙሪያ ዙሪያውን ከመኔድ የለው ልጆችን ሁሉ ለማዳን በቀራኒያ መስቀል ላይ ሞትን ድል ያደረገውን ጌታ ኢየሱስን ብቻ ተመልከት፣ አርሱንም አድንቅ» አለው።

አዎ፣ ዛሬስ እኛ ቅድሚያ ሰጥተን የምናደንቃቸውና የምንገዛላቸው ነገሮች ምን ይሆኑ? ቅድሚያውን ቦታና ክብር ለጌታ ሰጡ። እርሱ ብቻ የበላይ ነው። በእውነት ኢትዮጵያ የክርስቲያን ደሴት ተብላ የምትጠራው ከዘመቷ፣ ከጥንቆላዋ፣ ከአስማቷ እና ከጣዖቷ ፈጽሞ ርቃ ሁሉን ቻይ እግዚአብሔርን የበላይ ስታደርግ ብቻ ነው።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ «...እኔ ፊተኛ ነኝ እኔም ጌላኛ ነኝ፣ ከእኔ ሌላም አምላክ የለም።» (ኢ.ሳ. 44:6)

ግጥምጥም፡- ስሜና ሥራዬ አብሮ እንዲሄድልኝ፣

በቃኝ ከአምላክ ሌላ ንስሐ ገባሁኝ።

ኢ.ሳ. 4:4-17
ሮሜ 13:7

የተበላ ዕቁብ!

ሰባኪው፣ «በዚህ ዓለም ላይ ክፍቅር ሁሉ በላይ የሆነው ፍቅር ራሱን ለሌሎች አሳልፎ መስጠት ነው። በዮሐ. 15:13 ላይ እንደተጻፈው፣ «ነፍሱን ስለ ወዳጆቹ ከመስጠት ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለውም»። ይላል። ሰው ለወዳጁ ገንዘቡን፣ ቤቱን፣ ያለውን ጥሪት ሁሉ አሟጦ ሊሰጥ ይችላል፤ ነፍሱን ግን መስጠት አይችልም። ይህንን ማድረግ የቻለው ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ስለዚህ እኛም ነፍሳችንን የምንሰጠው ለእርሱ ብቻ ሊሆን ይገባል። እርሱ በሞቱ ሞታችንን ሸሮ፣ በቅዱስ ደሙ የገዛን ነውና ልብ በሉ። ነፍሳችሁን ለሌላ ብትሰጡ አታገኟችሁም። ለእርሱ ብትሰጡ ግን በመንግሥተ ሰማይ እንደገና ታገኛላችሁ። ጌታ ብቻ ነው ዋጋ ከፍሎ፣ ያውም ለመስቀል ሞት ራሱን ሰጥቶ፣ ሞቶ እኛን ከዘላለም ሞት ያዳካን» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

«በዶሮ እርባታ የሚተዳደር አንድ ገበሬ ነበር። አንድ ቀን ባልታወቀ ምክንያት የእሳት ቃጠሎ ተነሥቶ የእርባታውን መጋዘን ከነዶሮዎቹ አቃጠለው። ገበሬው የአካባቢውን ሕዝብ እርዳታ ጠይቆ እስከሚያስገነዝብ ድረስ ጊዜ የማይሰጠው እሳት አብዛኛውን ክፍል አወደመው። ሕዝቡም ተሰብስቦ እሳቱ ከተባዛ በኋላ ፍርስራሹን ሲያነግሡ የተወሰኑ ጫጩቶች ከአንድ የክሰለ ነገር ውስጥ ውልቅ ውልቅ እያሉ እየበረሩ ወጡ። ለካስ እናታቸው በእሳት ተቃጥላ፣ እነርሱን ግን ከክንፎቿ በታች ሸሽጋቸው ኖሯል።»

አዎ፣ ይህ ለእኛ ትልቅ ምሳሌ ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም ራሱን ለሞት አሳልፎ ሰጥቶ እኛ ዳንን ማለት የምንችለው ግን ይህ ያደረገው ሥራ ገብቶንና ማርኮን ስናምን ነውና ሰዎች ስለ ክርስቶስ ሲነገራቸው እንደተበላ ዕቁብ ችላ ይሉታል። እርሱ ግን ሕይወት ነው። ለዚህም ራሱ ችሩ እግዚአብሔር ይርዳን። አሜን!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልና» (ዮሐ. 3:16)።

ግጥምጥም፡- በእኔ ፈንታ ሞቶ ከሞት ያዳካኝን፣

ኢየሱስን አምኜ መንግሥቱን ወረስኩኝ።

ዮሐ. 4:14፤
5:24

ዕዳ መቶ ሲሞላ አይከብድም

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «በበጎ ፈቃዱ እንደ ወደደ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ሥራ ለእርሱ ልጆች ልንሆን አስቀድሞ ወሰነን።» (ኤፌ. 1:5)

ሰባዚው:- «እግዚአብሔር ስለ ደገንነታችን ያደረገው ነገር በዚህ ጥቅስ ላይ ግልጽ ብሎ እንደተቀመጠው ቢገባን ጌታን ቆመን ሳይሆን ተንበርክክን ብናመሰግነው ባልበዛበት ነበር። እስቲ ሦስት ዋና ዋና ነገሮች ላንጣ:-

1. እኛ ከዘላለም ሞት የዳንነው በእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ እንጂ በራሳችን አልነበረም። እኛም «ዕዳ መቶ ሲሞላ አይከብድም» እንደተባለው፣ ኃጢአት በኃጢአት ላይ እየጨመርን ወደ ሞት እየገሰገሰን ነበር። ጌታ ግን እንደ በጎ ፈቃዱ ደረሰልን። ለዚህ ነው፣ «ጌታን ተቀበልኩ ከማለት ይልቅ ጌታ ተቀበለኝ» ማለት ያለብን።
2. እኛ ከዘላለም ሞት የዳንነው በኢየሱስ ክርስቶስ ሥራ ነው። ቃሉም እንደሚል፣ ጸጋው በእምነት አድናክኝኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም» (ኤፌ. 2:8)። ጌታ በመስቀል ላይ ሆኖ ተፈጸመ ብሎ በፈጸመው የደገንነት ሥራ ታምነን መዳን ያስፈልጋል።
3. እኛ ከዘላለም ሞት የዳንነው አስቀድሞ በተወሰነው የእግዚአብሔር ዕቅድ መሠረት ነው። «ዓለም ሳይፈጠር፣ በፊቱ ቅዱሳንና ነውር የሌለን በፍቅር እንሆን ዘንድ በክርስቶስ መረጠን።» (ኤፌ. 1:4)። እንደዚህ አድርጎ ያዳንን ጌታ ሁልጊዜ ልናመሰግነው ይገባል። ለሚለው ግሩም መሠረታዊ የደገንነት ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ አቀረቡ።

ጊዜው የስቅለት ማታ ነው። ወንጌላዊው ከቤተሰቡ ጋር ስለበደሉና ኃጢአቱ የሞተለትን ጌታ ኢየሱስን ለማመስገን የኢየሱስን ፊልም ከፍቶ ያያል። በፊልሙ መጀመሪያ ላይ እየተደሰቱ የቆዩት ቤተሰብ ሁሉ መጨረሻ ላይ ያለ ኃጢአቱ ሥቃይና ሞት የደረሰበትን ጌታ በመስቀል ላይ በምስማር ሲቸነከር እያዩ ፊታቸው በገዘን ተመታ። በተለይም የ8 ዓመቷ ልጅ ማልቀስ ጀመረች። ፊልሙ አልቆ ከተፈጸመ በኋላ አባቷን እንዲህ ስትል ጠየቀች፣ «አባዬ ለምንድን ነው ይህ ጥሩው ኢየሱስ የሞተው?» አባት፣ «ለእኛ ብሎ ነው የሞተው» አላት። ቀጠለችና፣ «መቼ ነው የሞተው?» «ከዛሬ 2 ሺህ ዓመት በፊት።» በዚህ ጊዜ የ8 ዓመቷ ልጅ እየገረማት፣ «ታዲያ፣ እንዴት ለእኛ ነው የሞተው ትለኛለህ? እኔ ገና 8 ዓመቴ ነው፣ የት ያውቀኛል?» ብላው አረፈች።

አዎ፣ ዓለም ሳይፈጠር እኛም ሳንፈጠር አወቀን፣ ከአእምሮአችን በላይ በሆነው ዕቅዱም ለዘላለም አዳንን። በእውነት የአምላካችን የእግዚአብሔር ስም የተባረከ ይሁን። አሜን!

ግጥምጥም:- ከቶ እንደ ምን ብዬ እንዴት ላመስግንህ፣
ከሞት ስላዳንክኝ በበጎ ፈቃድህ።

ዘፍጥ. 3:15 ኤፌ. 2:14-15

ጊወርጊስ ወይስ ዮሐንስ?

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ኢየሱስም እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም» (ዮሐ. 14:6)

የሰዕለት ልጅ ከመሆኗ የተነሣ አባትና እናቷ ሁሉንም የሚመለከቷት በጉጉት፣ የሚከታተሏትም በጥንቃቄና በሰበካነት ነው። ለዚህም ነው ካደገችም በኋላ እንኳ አንደኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ስትገባ አድርሶ የሚመልስ ጠባቂ (body guard) የቀጠላተው። እርሱም ሁሉንም የ15 ዓመቷን ልጅ እንደ መዋዕለ ሕጻናት ተግራዎች ትምህርት ቤት አድርሶ መመለስን ተያያዘው። አንድ ቀን ግን ይህ ጠባቂ ታመመና ሥራውን አንደለ። ቤተሰቦቿም ከጎረቤት ካሉት የዕድሜና የጾታ ተመሳሳይነት ካላቸው ተግራዎች ጋር ትምህርት ቤት እንድትሄድ መከራው እያይዘው ሸኟት። ለካ የጎረቤት ተግራዎች አግኛች ነበሩና ከትምህርት ቤት እንደ ወጡ ጸሎት ቤት ይዘዋት ሄዱ። እዚያም ሄዶ ወንጌልን ሰማች። ከሰማይ ሰማያት የወረደው፣ ከድንግል ግርያም ተወልዶ በቀራኒያ መስቀል ላይ የሞተውና ሞትንም አሸንፎ የተነሣው እርሱ ከርስተሰ ኢየሱስ ላመኑበት ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንደሚለጥ፣ ነፍሱንም ከገንጠም እሳት እንደሚያድን ሰማች። በመሠረቱም ሰባኪው ጥሪ ሲያደርግ ተነሣችና አመጣች (ጌታን ተቀበለች)። ደስም ብሏት ወደ ቤቷ ስትሄድ መሸቶ ደረሰች። ቤተሰቦቿም ተጨንቀው ነበርና እጅግ ተቆጥተው ጠበቁት። ስትመጣም በቁጣ፣ «የት፣ ሄደሽ ነው ያመሸሽው?» አሏት። እርሷም፣ «ቤተ ክርስቲያን» አለች። ጎሽ አሉና፣ «ለመሆኑ የትኛው ቤተ ክርስቲያን ነው የሄድሽው? ጊወርጊስ ወይስ ዮሐንስ?» እርሷም፣ «አይ፣ አግኛች ቤተ ክርስቲያን ነው» አለች። በዚህ ጊዜ በጣም ደንግጠው፣ «እንጤዎች ጋ?» በማለት ሮኸው አግተቡና፣ «ለመሆኑ፣ ምን አድርገሽ መጣሽ ታዲያ?» አሏት። እርሷም፣ «ኢየሱስን ተቀብሎ መጣሁ» አለች። በዚህ ጊዜ በቁጣ ቃል ድምጻቸውን ከፍ አድርገው፣ «በይ ቀጥ ብለሽ ሂጂና ይህንን የተቀበልሽውን ኢየሱስ መልሽላቸው» አሏት። እርሷም፣ በነጋታው ለመመለስ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄደችና ለወንጌላዊው፣ «ትናንትና የሰጠሽኝ ኢየሱስን ቤተሰቦቼ ስላልተቀበሉት እንድታወጣና እንድትወስደው ነው የመጣሁት» አለችው። ወንጌላዊውም እንባ በሃይናቹ እየተንቀረዘዘ የልጅቷን የዋህነት አይቶ እንዲህ አላት፣ «ኢየሱስን ለማስወጣት ነው የመጣሽው?» አላት። «አዎን» አለች። «እንደዚህ ከሆነ ነፍሱሽ ይወጣል፣ ኢየሱስ ነፍስ ነው» አላት። እርሷም ደነገጠችና ሁሉንም ትታ ወደ ቤተሰቦቿ ተመለሰች። እነርሱም፣ «አስወጥተሽ መጣሽ ወይ?» ባሏት ጊዜ፣ «አላስወጣሁም። ምክንያቱም ወንጌላዊው ኢየሱስን ካስወጣሽ ነፍሱሽም አብሮ ይወጣል» አለች አለችቸው። በዚህ ጊዜ አባትና እናት የሰዕለት ልጃቸውን ሞት በመፍራት አሰብ አደረጉና፣ «ነፍሱሽስ ከሚወጣ አጥብቀሽ ያገርው» አሏት።

አዎ፣ ወገኖቹ፣ ኢየሱስ ከርስተሰ ሕይወት እንጂ ሃይማኖት አይደለም። ነፍሳችንን ከገንጠም እሳት የሚያድንና ከሞት ወደ ሕይወት የሚያሻግር ብቸኛ አምላክ ነውና በእርሱ ታግምነን አሁኑኑ ከዘላለም ሞት እንድንድን ጌታ ይርጻን። አሜን!

ግጥምጥም፡- ነፍሱን ለማዳን ነፍሱን የገደለው፣ የሐዋ. 4:12
የሐ. 5:124
ዕብ. 10:39

የፋሲካው በግ

ሕዝቡ በየዓመቱ የሚደረገውን የፋሲካ የሳምንት ኮንፍራንስ በጣም ስለሚወደውና ስለሚባረክበትም ትልቁ ቤተ ክርስቲያን የሞላው ከተቀጠረው የኮንፍራንስ ሰዓት በፊት ነው። ሰባኪውም ለዚህ ግጥም ብሎ የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ለሚጠባበቀው ሕዝብ እንዲህ እያሉ መልእክታቸውን ቀጠሉ። «ዛሬ ስለ እውነተኛውና ከዘላለም ሞት ወደ ዘላለም ሕይወት የሰውን ልጅ ለማሻገር ራሱን ለመታረድ አሳልፎ ስለ ሰጠው የፋሲካው በግ (ኢየሱስ ክርስቶስ) እናገራለሁ። እርሱ ብቻውን የሰውን ልጆች ኃጢአት ተሸክሞ፣ ብቻውን ሞቶ፣ ሞትን ድል አድርጎ የተነሣ የእግዚአብሔር ልጅ ነው። በእርሱ ብቻ ያመነ ይድናል። ሥጋውም ቢሞት እንኳ ነፍሱ ወደ ገነት ትገባለች። ምክንያቱም የፋሲካው በግ እርሱ ደሙን አፍሰሶ ኃጢአታችንን በደሙ አንጽቶልናልና። ዛሬ የሰው ልጆች ሆይ፣ በግን ነው የታመናችሁት? ራሳቸውን ስለ እናንተ ብለው ባልሰጡና ባልሞቱላችሁ አማልእክትና ሰማዕታት ለምን ትታመናላችሁ? የነፍሳችሁ ጠበቃ ክርስቶስ ነውና በእርሱ ብቻ ታመኑ። ከፋሲካው በግ ውጭ አዳኝ የለምና ሰይጣን እንዳያታልላችሁ።» ለሚለው ስብከታቸው የሚከተለውን ምሳሌ አስረግጠው ተናገሩ።

በፋሲካ ሰምን አንድ ሰው ከቤተሰቡ ጋር በዓሉን በደስታና በፈሽታ ለመዋል እንደተለመደው በግ ለመግዛት ወደ ገበያ ሄዱ። መርጠው አማርጠው በዓይናቸው የሞላውን በሚችሉት ዋጋ ገዙና በረጅም ገመድ የበጉን አንገት አስረው እየሳቡ በደስታ ወደ ቤታቸው መሄድ ጀመሩ። በመንገድም ሆነው፣ «አሁን ቤቴ ሄጄ ይህንን በግ አርድና ከቤተሰቤ ጋር ስፈልግ ጥብስ፣ ስፈልግ ዱለት፣ ስፈልግ ቀይ ወጥ እያማረጥኩኝ በመብላት ስደስት እውላለሁ» እያሉ ይመኛሉ። በየመንገዱ የሚያልፈው ሰው ሁሉ ግን ሰውዬውን እያዩ ይስቃሉ፣ ግማሹም ይገረማል። ግማሹም፣ «ሰውዬው ምን ነካው? ይላል። ለካስ እንደዚያ ለብዙ ነገር የተመኙት ከቤተሰቤ ጋር ስደስትበት እውላለሁ ያሉት የፋሲካው በግ ከገመዱ ሾልኮ አምልጧል። ለካ ሰውዬው ባዶ ገመድ ነበር የሚጎትቱት- ባዶ ገመድና ባዶ ምኞት።

እኛስ አንባቢ ሆይ፣ የታመነውንና እውነተኛውን የፋሲካ በግ ክርስቶስን ይዘናል ወይስ እንደ ሰውዬው ባዶ እምነት ይሆን ይዘን የምንገስግሰው? ከሰማይ ሰማያት የወረደውን፣ ከድንግል ማርያም ተወልዶ በመስቀል ላይ ስለ ሁላችን ኃጢአት የሞተውንና የተነሣውን የፋሲካውን በግ ታምንን ለመንግሥቱ እንድንበቃ መንፈስ ቅዱስ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም:- ከሞት የሚያድንህ ክርስቶስ ብቻ ነው።
ከእርሱ ሌላ ሁሉም የክንቱ ክንቱ ነው።

የ.ሐ. 4:25-26
ቴቶ 2:11-13

ይሉኝታ ይገድላል

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ኑኃሚን ከእርሰዎም ጋር... ምራትዎ ሩት ተመለሱ...» (ሩት 1:22)

ሰባኪው፣ «ዛሬ የምሰብከው በንስሐ ወደ እግዚአብሔር ስለ መመለስ ነው። ወገኖች፣ እግዚአብሔር መሐሪና ይቅር ባይ ነው። በቃሉም፣ «በተመለሱ እመልሳችኋለሁ።» ብሏልና ዛሬ ያለን ክርስቲያኖች በተለያዩ ኃጢአት ውስጥ የወደቅን ብንኖር እንመለስ። ሕዝቡ ሁሉ የሚያውቀው ኃጢአት የሠራን በሕዝቡ ፊት ንስሐ ገብተን እንመለስ። እግዚአብሔርና እኛ ብቻ የምናውቀው ኃጢአት የሠራን በእግዚአብሔር ፊት ንስሐ ገብተን እንመለስ። ይሉኝታና ፍርሃት ሽብቦን ንስሐ ሳንገባ ከነኃጢአታችን ወደ ሲኦል አንውረድ። ከቃሉ እንደምናየው ኑኃሚን ባደዋን ተመለሰች ጌታ ግን ባደነቷን ሞላ። በምሬት ነው የተመለሰችው፣ ጌታ ግን ምራቷን ወደ ጸስታ ለወጠ። በመመለስ ትርፍ እንጂ ኪሳራ የለም። ከኑኃሚን መመለስ ውስጥ ሩት ተገኘች። በመመለስ እራሳችንንና ሌሎችንም እናድናለንና ዛሬውኑ እንመለስ። ንስሐ ገብቶ በመመለስ የሚገኘውን ትርፍ ደስታ፣ እረፍትና ሕይወት ሰይጣን ስለሚያውቀው እንዲህ እያለ ያጨልምብናል፡ «ጓደኞችህ ምን ይሉሃል? ሕዝቡ ሁሉ ያጠቁቆምብሃል፣ እግዚአብሔርም አይቀበልህም።» ነገር ግን እግዚአብሔር መሐሪ፣ ሕዝቡም ተቀባይ ነውና ተመለሱ። አለበለዚያ ከነኃጢአታችሁ ትምታላችሁ።» ለሚለው አስደናቂና ግሩም ለሆነ ስብከታቸው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

ሁለቱም በአንድ የመዘምራት ቡድን ውስጥ የሚያገለግሉ ወጣቶች ነበሩ። በአገልግሎታቸው ብቻ ሳይሆን በሥራቸውም በአንድ ላይ ሆነው በንግድ ሥራ ነበር የሚተዳደሩት። ጊዜ እየረዘመ ሲሄድ ቤተ ክርስቲያን መሄዱንም ሆነ ማገልገሉን እየቀነሱ መጥተው መጨረሻ ላይ ከነአካቴው ሁሉንም ትተው ንግዳቸውን ብቻ ቀጠሉ። ያለ እግዚአብሔር ባራስ ጥረት መሳካት አይገጥምምና ንግዱንም ከሠሩ። ኑሮአቸውን ለማሸነፍ በዙ ጣሩ፣ ግን አልሆነም። በመጨረሻም አንደኛው የእግዚአብሔር መንፈስ ወቅሶት መመለስ እንዳለበት ወስኖ ለጓደኛው ቢነግረው እምቢ አለ። «የድር የመዘምራት ቡድን ጓደኞቻችን ምን ይሉናል? የሕዝቡ ዓይን ይበላናል። ይህንን ሁሉ አድርገን እግዚአብሔር የሚቀበለን አይመስለንም።» ጓደኛው ግን ይህን ሁሉ ሳይሰማ ወደ አምላኩ ተመልሶ ንስሐ ገባና ከነፍሱ አዳኝ ጋር ታረቀ።

ክፍል 10

ለእግዚአብሔር ስለ መሰጠትና መስጠት

ኮርሽምሽምሽምሽም

የቃል ጥናት ጥቅስ፣ «...በዚህ ቸር ሥራ ደግሞ ትረፉ።» (2ኛ ቆሮ. 8:7)።

ሰባዚው፡ አጽንኦት ሰጥተው የሚናገሩት ስለ መሰጠት ነበር። «ዛሬ ለመስጠት አቅም ያጣነው መጀመሪያ ቀድመን ራሳችንን፣ ትዳራችንን፣ ሥራችንንና በአጠቃላይ ሕይወታችንን ስላልሰጠን ነው። የተሰጠ ሰው ለመስጠት ጉልበት ይኖረዋል። የምንሰጠው ደግሞ ሲተርፈን ብቻ። ከጉድለታችንም ነው። ልክ፣ «የድህነታቸው ጥልቅነት የልግስነታቸውን ባለጠግነት አብዝቶአል።» (2ኛ ቆሮ. 8:2) እንደተባለው የእግዚአብሔር ቃል ልናደርግ ይገባል ፕሮግራም ውስጥ የገባን ነገር ወይም አንድ ነገር ሲፈጸምበት የታቀደን ገንዘብ መስጠት ከባድ ቢመስልም ግን እግዚአብሔር የበለጠ አዘጋጅቷልና ፕሮግራሙን እንኳ ትተን ለእርሱ ልንሰጠው ይገባል።» እያሉ ለተሰበሰበው ሕዝብ መናገራቸውን ይህንን ምሳሌ አስከትለው ቀጠሉ።

አንድ ቀን ከቤተሰብ ጋር ቤት አብረን ጊዜ እያሳለፍን ሳለ የመጨረሻዋ ልጅ አንድ ሥራ ሠርታ፣ «ምን ላርግልሽ?» ስላት፣ ከረሜላ ገዝተህ ካልሸለምክኝ ስላለች ሁለት ደስታ ከረሜላ ገዛሁላትና መብላት ጀመረች። አንደኛውን ጨርሳ ሁለተኛውን አፍዋ ውስጥ እንዳስገባች የልጅ አፍ ውስጥ የገባውን ከረሜላ መብላት ደስ ስላለኝ እንድትሰጠኝ ጠየቅኳት፣ እርሷም ግንዛሬን እያኮሳተረች እንደማትሰጠኝ መለሰችልኝ። እኔም እንድትሰጠኝ፣ «እኔ አይደለሁ እንዴ የሰጠሁሽ? እባክሽ ሰጭኝ» ብዬ መለመኔን ቀጠልኩ። በዚህ መሃል አንድ ድምጽ ከእኔ ውስጥ ሰማሁ። ለካ ከረሜላውን ኩርሽምሽምሽምሽም አድርጋ እንደማትሰጠኝ የመጨረሻውን መርዶ እያሰማችኝ ነበር።»

አዎ፣ ፕሮግራም ውስጥ የገባውን ነገር ለአባቷ ለመስጠት ይህች ልጅ የተቸገረችው ስስት እና ራስን አለመስጠት ስላጠቃትና የነገሩም ጣፋጭነት ስለአንጓት ነው። እኛስ እንደዚህች ሕፃን ነን ወይስ አባቴ የበለጠ የጣፈጠ ነገር ይሰጠኛል ብለን በመጨከን የምንሰጥ ነን? ስስታችንን እና ስሜታችንን ገትተን ፕሮግራም ውስጥ ያስገባነውንም ነገር እንኳ ለጠየቀን አምላካችን በደስታ እንድንሰጥ እግዚአብሔር ይርዳን።

ግጥምጥም፡- ሰቸሩ እግዚአብሔር ሥራ ሠርቼ፣ 2ኛ ቆሮ. 8:8-11
እኖራለሁ እንጂ ሳልኖር ተከፍቼ። ፊልጵ. 4:19

ኢንቨስተር!

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ለዘሪ ዘርን ለመብላትም እንጀራን በብዙ የሚሰጥ እርሱም የምትዘሩትን ዘር ይሰጣችኋል ያበረክትላችሁማል፤ የጽድቃችሁንም ፍሬ ያሳድጋል» (2ኛ ቆሮ. 9:10)

«ሁሉ ከእርሱ ነው። ከእኛ የሆነ ምን አለ? ወደዚህስ ዓለም ስንመጣ ምን ይዘን መጥተናልና» በዕለቱ የሰባኪው ዋና የመልእክታቸው ክፍል ነበር። ቤተ ክርስቲያኒቱ ባዘጋጀችው ዓመታዊ የገንዘብ ማሰባሰቢያ /Fundraising/ ፕሮግራም ላይ ሰባኪው ቀጠሉ። «ሁሉን የሰጠን እግዚአብሔር ነው። ሁሉንም መልሰን ለእርሱ ልንሰጠው ይገባል። ለጌታ ሰጥቶ የከሰረ የለምና የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር፣ የቁሳርን ለቁሳር ስጡ። የእግዚአብሔርን ገንዘብ አትሰረቁ፤ አስራቱን፣ መባውን፣ በኩራቱን ወደ ጎተራው አስገቡ። አምላኬ እንዲሰጠን፣ እንዲባርከን ጸልየን ከሰጠን በኋላ ለእርሱ ለመስጠት አንሰስት። ጋብቻችን ሁሉ የእግዚአብሔር ነው። በዚህ ምድር ላይ ሀብታም የለም፤ ባለአደራ እንጂ! ሀብቱማ የእግዚአብሔር ነው። እኛ ሰዎች የባለሀብቱ ሀብት ጠባቂና አንቀሳቃሽ ባለአደራዎች ነን። ባለሀብቱም (ኢንቨስተር) እግዚአብሔር አባታችን ነውና ለአባታችን የአባታችንን ሀብት ለመስጠት መሳሳት የአደራነትን አገልግሎት አለመወጣት ነው።» ሰባኪው ይህንን ትምህርታቸውን ለማጠናከር ቀጣዩን ምሳሌ አስከትለው ተናገሩ።

«አንዲት ልጅ ትምህርቷን ከጨረሰች በኋላ ሥራ ፈትታ ለብዙ ዓመታት ቁጭ አለች። ወጣ ብላ ሥራ ለመፈለግ በጣም ፈሪና ዐይናፋር ከመሆኗ የተነሣ፣ ይህንን ችግሯን የተረዱ ቤተሰቦቿ የወደፊት ሕይወቷ ስለአሳሰባቸው አባቷ ከአንድ የግል ድርጅት ጋር ተነጋገሩና ሥራ አስገቧት። ይኸውም በየወሩ ደመወዛን እርሳቸው ሊከፍሉ፣ ድርጅቱ ሠራተኛ እንደሚፈልግ ገልጾ በማስታወቂያ በማወዳደር እንዲቀጥራትና በየወሩም የአባቷን ገንዘብ እየተቀበለ እንዲከፍላት እርሷ ሳታውቅ በምሥጢር ይህንን ተነጋገሩ። እናም አባቷ የሥራ ማስታወቂያ እንደወጣና እዚያም ድርጅት ሄዳ እንድትወዳደር ጠቆሟትና ሄዳ ማመልከቻዋን አስገባች። እንዳለፈችም ይነገራትና ሥራዋን ትጀምራለች። ሥራ በማግኘትዋም ከቤተሰቧ ጋር ደስታዋን ትገልጻለች። የሁለት ወራት ደመወዛን ከበላችም በኋላ አባቷ

በሦስተኛው ወር፣ 'እስከ አሁን እየሁሽ፣ ምንም የደስ ደስ አልጋብዝሽኝም፣ እስከ በዚህኛው ወር ደመወዝሽ ወጣ እንበልና ጋብዥኝ ሲሷት፣ እንዲህ ብላ መለሰች። 'አይ አባይ፣ ለጸጉሬ ቅባት፣ ለልብሴና ለሌሎችም ጌጣጌጦች አይበቃኝምና ልጋብዝህ አልችልም። ይቅርታ!' ብላቸው አረፈች። በገዛ ገንዘባቸው።»

አዎ፣ ወገኖቼ እግዚአብሔር እንዲሁ ነው። ይሰጠንና፣ 'እስከ ከአሥሩ አንዱን እጅ ለእኔ ስጠኝ ሲለን፣ አይ፣ ለዚህ ለዚያ ለማይበቃኝ አልሰጥህም ብለን በገዛ ገንዘብ እንከለክለዋለን። ምንኛ ምስኪኖች ነን። እስከ ተመልከቱ የዚህች ልጅ አባት ለምትሠራበት ድርጅት ገንዘብ መስጠት ቢያቆሙ ምን ይውጣት ይሆን? እኛም እንደዚሁ ነን። ወገኖቼ፣ ለዘሪ ዘርን የሚሰጠው እግዚአብሔር እንደዘራ እንዲሰጥ ነውና ለእርሱ ካለን ሁሉ በላይ በደስታ እንድንሰጠው ጌታ ይርዳን። አሜን።

2ኛ ቆር. 9:6-7
 ሮሜ 11:36
 ሚልክ. 3:7-12

ግጥምጥም፡- የእኛ ለእኛ እኮ ነው ብለን የምንለው፣
 ምን ናርን ነው ከቶ ይዘን የመጣነው።

የፈረንጅ ላም

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ሰጡ ይሰጣችሁማል፤ በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ተመልሶ ይሰፈርላችኋልና፤ የተጨቁነና የተነቀነቀ የተትረፈረፈም መልካም መስፈሪያ በእቅፋችሁ ይሰጣችኋል።» (ሉቃስ 6:38)

መጋቢው፣ «የክርስቲያኖች ኑሮ የማያደገው ለምንድን ነው? የሚል ጥያቄ ቢነሣ መልሱ ስለማንሰጥ ነው የሚል ነው። ዛሬ ኑሮአችን የተትረፈረፈ መሆን ሲገባው፣ የቤተሰባችንና የአገራችን ኑሮ ከእጅ ወደእፍ ሆኖ ያለው ለምንድን ነው? ብንል ስለማንሰጥ ነው። ወገኖች፣ ለእግዚአብሔር የተሰሰተ ኃብት በረከት የለውምና እንስጥ፣ ለድሆች እናካፍል። ለድሃ የሚያካፍል አይደኸይም፣ ለድሃ የሚሰጥ ለእግዚአብሔር እንዳበደረ ነው የሚቆጠረውና ራሳችን ለራሳችን ብቻ እናከማች። ከእግዚአብሔር ጋር እናከማች። ብልጥ ልጅ በአባቱ ኪስ ያጠራቅማል እንደሚባለው፣ በአባታችን በእግዚአብሔር ጎተራ እናጠራቅም። ያን ጊዜ በረከት ይኖራል።» ለሚለው ትምህርታቸው መጋቢው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

አንድ ልጅ የፈረንጅ ላም በ5 ሺህ ብር ለመግዛት አስቦ 50 ሳንቲም በአባቱ ኪስ ማስቀመጥ ጀመረ። የሚያገኘውን ሳንቲም ሁሉ እያስቀመጠ በስድስት ወር ውስጥ አምስት ብር ደረሰ። ታዲያ በዚህ ሁሉ በነጋ በጠባው ልጁ አባቱን፣ «የፈረንጅ ላም ለመግዛት ብሬ አልሞላም ወይ?» እያለ ይጨቀጭቃል። ዓመት ሲሆነው ብሩ እንኳን 5 ሺህ ብር ሊሞላ አሥርም ብር አልሞላም። ይህ ትንሽ ልጅ ግን የፈረንጅ ላም የመግዛት ጉጉቱ ስለጨመረ በነጋ በጠባው አባቱን፣ «አልሞላም ወይ?» እያለ መነገዙን ቀጠለ። በዚህ ጊዜ አባቱ የልጁ ንገነዛ ስለበዛበት፣ ከዚህ ሁሉ እኔ ብግዛለት ይሻላል ብሎ 5 ሺህ ብርን አውጥቶ ገዛለት።

አዎ፣ የእኛ አይሞላምና ከእግዚአብሔር ጋር እናጠራቅም። ያን ጊዜ እግዚአብሔር የልባችንን መሻት ይሞላል። የተትረፈረፈውንና የተጨቁነውን መስፈሪያ በቃል ብቻ ሳይሆን በተግባርም እናየዋለን። ቤታችንም አገራችንም ተባርካ ለሌላውም ዓለም የምንተርፍ ሰዎች እንሆናለን።

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ለድሃ ቸርነትን የሚያደርግ ለእግዚአብሔር ያበድራል።» (ምሳሌ 19:17)

ግጥምጥም:- አንዱ ምክንያት ለካ ለዚህ ድህነቱ፣ አለመስጠት ኖሯል ወይኔ ስለቲ።

(2ኛ ቆሮ. 8:1-2)

ዲቪ ቢወጣልኝ!

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «እርስዎም ለባሪያህ ወንድ ልጅ ብትሰጠኝ ዕድሜውን ሁሉ ለእግዚአብሔር እሰጠዋለሁ። ምላጭም በራሱ ላይ አይደርስም ብላ ስዕለት ተሳለች።»

ቄሱ በቤተ ክርስቲያናቸው ሰንበትን ምክንያት አድርገው ለተሰበሰቡት ምእመናን ሁሉ የዕለቱን መልእክታቸውን ለማቅረብ ዝግጅታቸውን አጠናቅቀው የፊት ወንበር ይዘዋል። የዕለቱም ፕሮግራም መሪ የያዛቸውን ከመልእክት በፊት ያሉትን የዕለቱን ፕሮግራሞች ካጠናቀቀ በኋላ ቄሱን ጋበዛቸው፣ እርሳቸውም መልእክታቸውን ቀጠሉ። «በዚህ ዘመን ያለን ክርስቲያኖች ከጊዜው ጋር በብዙ ሁኔታቸው እየተለዋወጥን ጌታን እያሳዘንን ያለን ይመስለኛል። ይህንን ልል የቻልኩበት አንዱ ምክንያት ለምሳሌ፣ በአፋችን ለእግዚአብሔር የተናገርነውን ስዕለት በተግባር ስንፈጽም ብዙ አይታይም። ወገኖች፣ ባንሳል ይሻለናል። ስንቶች እንሆን፣ “ሥራ ብትሰጠኝ የመጀመሪያ ደመወዜን ሳንተ እሰጣለሁ።” ብለን ሥራ አግኝተን ያልነውን ለመፈጸም የተቸገርን። ስንቶች እንሆን፣ “ማገጸኔን ብትከፍትልኝ የምወልደውን ልጅ ለአንተ አገልጋይ እንዲሆን እሰጣለሁ።” ብለን እንደ ሐና ነገር ግን ልጆቻችንን እንደሚገባ ካለማሳደጋችን የተነሣ የእግዚአብሔር አገልጋይ መሆናቸው ቀርቶ የሰይጣን አገልጋዮች የሆኑብን። ስንቶች እንሆን፣ “ዲቪ ቢወጣልኝ / ወይም በተለያየ ዕድል /ከአገር ውጭ ብወጣና በዚያም የመኖሪያ ፈቃድ አግኝቼ ብናር በኢትዮጵያ አገሬ አንድ ቤተ ክርስቲያን እትከላለሁ የተወሰኑ አገልጋዮችንም ቀለብ እችላለሁ።” ብለን ከተጸለያልንና ሁሉም ተሳክቶ ከተመቻችን በኋላ እንደዚህ ብለን ስዕለት መሳሳትንን ጭራሽ የምንረሳና ትዝ የማይለን። ቅዱሳን እግዚአብሔር ከልጆቹ አፍ የወጣውን ስዕለት ይፈልገዋልና ፈጽሞ እግዚአብሔርን ማታለል አይቻልም።» ለሚለው መልእክታቸው ይህንን ቀጣይ ምሳሌ ተጠቅሙ።

አንድ ሰው እንዲህ ብሎ ስዕለት ተሳለ፣ «እግዚአብሔር ሆይ፣ ከዚህ በኋላ ከማገኘው ሁሉ ግማሹን ለአንተ እሰጣለሁ። 100 ብር ብትሰጠኝ ግማሹ ያንተ ነው፣ አምስት መቶ ባገኝ ግማሹ ያንተ ነው፣ 1 ሺህ ባገኝ ግማሹ ያንተ ነው።» መቼም እግዚአብሔር ቸር ነውና ይህን ስዕለት ተሰሎ ጨርሶ በመንገድ ላይ ሲሄድ ጭር ያለ አካባቢ 50 ብር ያገኛል፤ በዚህ ጊዜ የተሳለው ትዝ አለውና እንዲህ አለ፣ «እግዚአብሔር እንደማልሰጥህ አውቀህ የራስህን ድርሻ ወስደህ የእኔን ስለላክልኝ አመሰግንሃለሁ።»

አዎ፣ የብዙዎቻችን ስዕለት ውጤቱ ከዚህ ሰውዬ ብዙ የተሻለ አይመስልምና ለጌታ የገባነውን ቃል ኪዳን /ስዕለት/ እንፈጽም። አንዳንዶች፣ «ስዕለት የብሉይ ኪዳን ነው እንጂ የአዲስ ኪዳን አይደለም። ክርስቲያን አይሳልም» ይላሉ። ይህ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አመለካከት አይደለምና እንመለስ። የተሳልነውንም እንድንፈጽም ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም:- ከአፌ የወጣውን የከንፈሬን ፍሬ።
ስዕለቱን ልፈጽም ሳያልፍ ዘመኔ።

መሳ. 11:29-40
ዘፍጥ. 20:20-22
መክ. 5:4-5

ኑሮ ጨምሯል

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «እናንተ፣ ይህ ሕዝብ ሁሉ፣ እኔን ሰርቃችኋልና በእርግጥን ርጉሞች ናችሁ።» (ሚልክ. 3:9)

ሰባዚው፣ ለእግዚአብሔር ላለመስጠት ብዙ ምክንያቶችንና ዘዴዎችን መጥቀስ የለብንም። የእግዚአብሔር ቃል የሚለው ስጦ ነው። ለእኔ ሰጥታችሁ ፈትኑኝ ነው ያለው። እኛ ሳንሰጥ እግዚአብሔርን፣ «ለምን በረከት አጣሁ? ሲሳይ ከድንኳኔ ጠፋ?» ብለን መፈታተንና ማማረር የለብንም። ሰይጣንና የአሁኑ ዘመን ለእግዚአብሔር እንድንሰጥ አይፈቅዱም። የሰይጣንንም ምክንያት ማስተናገድ የለብንም። ሰይጣን ኑሮ ጨምሯልና ዛሬ ተወው ነገ ትሰጣለህ እያለ ያታልለናል። ሁሉም ነገር ቢጨምር የሚያኖረን የእግዚአብሔር ጸጋ እንደ ጨመረ መርሳት የለብንም። ቃሉ እንደሚል፣ «መኖሪያህ እግዚአብሔር ነው፤ የዘላለምም ክንዶች ከእንተ በታች ናቸው።» ይህንን መታመን አለብን። ለእግዚአብሔር ላለመስጠት ድህነት እንኳ ምክንያት አይሆንም። ያቺ ድሃ መበለት ሁለት ዲናር ሰጥታ ከሃብታሞቹ በላይ አብልጣ ሰጠች ተብሎላታልና። ሦስት ነገሮችን እግዚአብሔር በደስታ እንድንሰጠው ይጠብቅብናል። ራሳችንን፣ ያለንን እና ጊዜያችንን። ለእግዚአብሔር ላለመስጠት ምንም ዓይነት ምክንያት ተቀባይነት አይኖረውም።» ለሚለው ጠንካራ አሳዳጊና መጽሐፍ ቅዱሳዊ ስብከታችው ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

«ሦስት አማኞች አንድ ቀን ለእግዚአብሔር ገንዘባቸውን እንዴት እንደሚሰጡ ቁጭ ብለው መነጋገር ጀመሩ። አንደኛው ተነሣና፣ «እኔ ገንዘቤን ለእግዚአብሔር የምሰጠው ደመወዜን እንደተቀበልኩ አንድ ቦታ እቆምና በዙሪያዬ ሰፊ ክብ መሥመር አከባለሁ። ገንዘቤን ወደ ላይ እወረውራለሁ። ከክቡ ውስጥ የወደቀው የእኔ ነው፤ ከክቡ ውጭ የወደቀው የእግዚአብሔር ነው» አለ። ሁለተኛው አማኝ ተነሣና፣ «እኔ ግን ውጭ የወደቀው ለእኔ ነው፣ ውስጥ የገባው የእግዚአብሔር ነው አለ። ሦስተኛው አማኝ ደግሞ እንዲህ አለ፣ «የእኔ ከእናንተ ትንሽ ይለያል። በዙሪያዬ የክብ መሥመር አላኩም። ነገር ግን ያለኝን ገንዘብ በሙሉ ወደ ላይ እወረውራለሁ። የእኔ የሆነው ወደ እኔ ይመለሳል፤ እግዚአብሔር ደግሞ የራሱን በዚያው ወስዶ ያስቀራል» አለ።

እነዚህ ሰዎች ጤንነት፣ ሰላምና ችሎታ ችሮ ገንዘብ ለሰጣቸው አምላክ ለመስጠት ሁሉም ፈቃደኞች አይደሉም። እንዲያውም ልብንና ኩላሊትን የሚያውቀውንና የሚመረምረውን ጌታ ሲያታልሉት ይታያሉ። እኛስ? ለእግዚአብሔር መስጠት ትርፍ እንጂ ኪሣራ የለውም፣ ማግኘት እንጂ ማጣት የለውም። ይህንን ተረድተን ያለ ምንም ሰበካ በደስታ እንድንሰጠው ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም:- መቀበል በመስጠት መሆኑን አውቃለሁ፤

ለሚሰጠኝ ጌታ መልሼ እሰጣለሁ።

ማር. 12:42
ሉቃ. 6:38

እንደ አንበጣዎች ነን

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «እኛም በዓይኖችን ግምት እንደ አንበጣዎች ነበርን...» (ዘኁል. 13:33)

ሰባዚው:- «እኛ ክርስቲያኖች በእውነትና በእግዚአብሔር መንፈስ ምሪት በመታመን በንጹሕ ሕሊና መሄድ እንጂ ላይሆን በሚችል ሥጋ በፈጠረው ስሜታዊ ግምት መሄድ የለብንም። በእግዚአብሔር እውነት ላይ እንጂ በሥጋዊነት ግምታዊ አስተሳሰብ ላይ መታመስ የለብንም። ለምሳሌ፣ ሁለት ሰዎች በግቢው ውስጥ ወይም በመንገድ ዳር ቆመው እያወሩ በሩቅ ብናይ ሥጋችን የሚለን፣ 'ስለ አንተ ነው የሚያወሩት፣ እያሙህ ወይም እያሴሩብህ ነው።' ይህ የተዛባ ግምት ነው። ቤተ ክርስቲያን ስለ አንድ ነገር በጉባኤ ላይ ማስታወቂያ ስትናገር፣ 'እኔን ለመንካት ወይም ከአገልግሎትና ከቤተ ክርስቲያን ለማባረር ነው' ማለት የለብንም። በእርግጥ የሠራነው ኃጢአት ካለና መንፈስ ቅዱስ ከወቀሰን ንስሐ እንግባ። አለበለዚያ በአገር ሰላም ራሳችንን አናስጨንቅ። እስራኤላውያን፣ 'በዓይኖችን ግምት እንደ አንበጣዎች ነበርን' አሉ። የተሳሳተ ግምት የተሳሳተ አመለካከትን ይወልዳል። እነርሱ በእግዚአብሔር ክብር የተፈጠሩ ሰዎች ናቸው እንጂ አንበጣዎች አይደሉም። ስለዚህም ተጉዳ፣ በአፋቸው በምድረ በዳ እንሞታለን እንዳሉት እንደ አንበጣ በየበረሃው ሞተው ቀሩ። የተሳሳተ ግምት ይጉዳል።» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

በማገለግልበት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አዲስ የተጠመቁ 40 አማኞች የጌታን እራት እንዲወስዱ የቅዱስ ቁርባን ሥርዓት እያስፈጸምኩ ነው። ሁሉም አማኞች በአንድ እጃቸው ደሙን የሚወክለውን ወይኑን ይዘዋል። በሌላ እጃቸው ደግሞ ሥጋውን የሚወክለውን ኅብስቱን ይዘዋል። እኔም ሳይገባቸው እንዳይወስዱ የሚናዘዙት ኃጢአት ካለም እንዲናዘዙ በጸሎት ሆነን እያስተማርኩ ነው። በዓይኔ ቀና ብዬ ሁሉንም ስመለከት አስገራሚ ነገር አየሁ። እንደዚያ ቀን አደብ ገዝታ የማታውቀው የአምስት ዓመቷ ትንሿ ልጄ ከተጠማቂዎቹ በስተመጨረሻ ላይ እጆቿን አጣምራ በሥነ ሥርዓት ቁጭ ብላ አየኋት። በመጨረሻም፣ ሁሉም የጌታን እራት የሚወስዱበት ጊዜው ደረሰና በአንድ ላይ እንዲወስዱ አዘዝኩኝ፣ ሁሉም ወሰዱ። አመስግነን ከጨረስኩ በኋላ ያቺ በሥነ ሥርዓት ተቀምጣ የነበረችው ልጄ

ከመቀመጫዎ ተነሥታ ፊቷን አኩሳትራ ወደ እኔ መጣችና፤ «አባይ፤ ኩኪሱ እኔ ጋ ሳይደርስ ለምን አለቀ?» ብላ አለቀለች።

አም፤ ወገኖቼ፤ ይህች ልጅ የጌታን ራት እንደ ሠርግ ኩኪስ በመቁጠር በተሳሳተ ግምት ተጉዳች። በከንቱ እምባዎን አፈሰሰች። እርሷ የገመተችው፤ 'አባቴ የብስኩቱ አዳይ ነው፤ እኔም የእርሱ ልጅ ነኝ፤ እንደ ፈለግሁ እጠግባለሁ' ብላ ነበር። ነገር ግን አልሆነም። በአኛ ም ሕይወት እንዲሁ ነው። አባቴ እግዚአብሔር ነው፤ እኔም ልጁ ነኝ ብለን ያልሆነ ግምት ገምተን ነገር ግን ሳይሆን ቀርቶ የተጉዳን እንኖር ይሆን? እግዚአብሔር ከገመትነውና ከምናስበው በላይ ማድረግ የሚችል ነውና ትክክል ካልሆነ ሥጋዊ ግምታችን ወጥተን እምነታችን በእርሱ የአውነት ተስፋና ቃሉ ላይ ብቻ እንዲመሠረት ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- ያልሆነውን ግምት በሥጋ እየገመተኩ፤
ጌታ በሌለበት በምድረ በዳ አለቅኩ።

ዘኁል. 14:36-38
ፊልጵ. 2:3

ችግሬ ክሶኝ ተከሰከሰ!

የቃል ጥናት ጥቅስ- «ማናቸውንም ነገር በስሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ።» (ዮሐ. 14:14)

ሰባዚው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለተሰበሰበው ሕዝብ ሁሉ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው እንዲህ እያሉ ያስተምራሉ። «ወገናቹ፣ እምነት የሌለው ሰው ከንቱ ነው፤ እግዚአብሔርንም እራሱንም ደስ ማለኝትና ከሚመጣው ቁጣ ማምለጥ አይችልም። የክርስትና ሕይወት የተመሠረተው በእምነት ላይ ነው። ምንም ከባድና አስቸጋሪ ነገር በሕይወታችን ይግጠመን በእግዚአብሔር ታምነን ለእርሱ ካስረከብነው እንደ ቃሉ ይፈታዋል፣ ያስተካክለዋል። ለእርሱ የሚሳነው ነገር የለም። የእኛን እምነት የሚፈታተኑ ጉዳዮች እንኳን ቢኖሩ ለእግዚአብሔር ምኑም አይደሉምና ለእርሱ እናሳይ። እግዚአብሔር ከእኛ የሚፈልገው ያለጥርጣሬ በእርሱ ሁሉን ቻይነት የሚታመን ልብ ነው።» ለዚህም ግሩም የሆነ ትምህርታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተናገሩ።

«አንድ መጋቢ በስብከት ተራው ቆሞ ስለ እምነት እንዲህ እያለ ይሰብካል። «የሰናፍንጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ ይህን ተራራ ተነቅለህ ወደ ባሕር ሂድ ብትሉት ይሆናል።» በዚህ ጊዜ በጉባኤው መካከል ቁጭ ብለው ይሰሙ የነበሩ አንዲት አሮጊት፣ «ይህ ማለት ካመንኩ በእኔ የሰናፍንጭ መሬት ላይ ያለው ትልቅ ቋጥኝ/ተራራ ድንጋይ/ ይናዳል ማለት ነው» ብለው አመኑ። ስብከቱም እንዳበቃ ወደ ጎሳ ቀሩና መጋቢውን አግኝተው፣ «ዛሬ እግዚአብሔር የተናገረው እኔን ነው። ስለ እምነት ቅድም ስትሰብክ ትልቁ ተራራ ይናዳል ብለሃል። እኔም አምናለሁ። አንተም ጸልይልኝ። በተለይ የሰናፍንጭ መሬቱ ላይ ያለው ተራራ እንዲናድ» ቢሉት። «አይ፣ እኔ ግን የሰበኩት እርሱን ሳይሆን፣ በሕይወታችን ላይ ያሉ የተለያዩ ተራራዎችን ነው» ብሎ መንፈሳዊ ቢያደርግባቸውም፣ «እኔ አምናለሁ፣ የእኔን የሰናፍንጭ መሬት ተራራ ነው ጌታ ያለው» አሉት። መጋቢውም፣ «እንደ እምነትዎ ያድርግልዎት» ብሎ ሸኛቸው። እርሳቸውም በእምነት ጸሎታቸውን ቀጠሉ። ጌታም ጸሎታቸውን ሰማ። የአውራ ጉዳና መንገድ ሥራ ትልቅ መንገድ ለአገሪቱ ሲሠራ መንገዱ የሚያልፈው በሴትየዋ የሰናፍንጭ መሬት አካባቢ በመሆኑ፣ ባለሙያዎቹ ያ ትልቅ ቋጥኝ ድንጋይ ተከሰከሰ ለመንገድ ሥራቸው

እንደሚሆን አሰቡና ሴትዮዎን ጠይቀው ገዝተው በዶዘር በማንሣት የሰናፍጭ መሬቱን የተስተካከለ ሜዳ አደረጉት። በዚህ ጊዜ ሴትዮዎ እግዚአብሔር የየዋህነት የእምነት ጸሎታቸውን እንደ መለሰ ስላዩ እንዲህ አሉ፣ “እስከ ዛሬ ብዙ ሰናፍጭ እንዳለ መሬት የተዋጋኝ ችግራ ክሶኝ ተከሰከሰ፤ አሜን።”»

በእርግጥ ለሚታመኑበት አምላክ እንዲህ ያደርጋል። ዛሬም ያለ ጥርጣሬና ማመንታት ነገራችንን ሁሉ ለጌታ ብንሰጠው ያስቸገረንን ችግር አስቸግሮ መልሶ እኛን እንዲጠቅመን ወይም ለዘላለም ከነመታሰቢያው እንዲወገድ ያደርገዋል። እምነት ውኃን ይከፍላል፣ በውኃ ላይ ያስኬዳል። ጥርጣሬ ግን ያሰምጣል። በጥርጣሬ ተሞልተን በዚህ ዓለም ሰምጠን እንዳንቀር እግዚአብሔር እምነትን ያብዛልን። አሜን።

ግጥምጥም፡- ተራራን የሚንድ ሰጥቶህ ጌታ እምነት፣
የትኛው ተራራ ሊቆም በአንተ ፊት።

ዘፍጥ. 18:14 ዘካር. 4:7

እናቴ ጆሮዬን በላችው

ሰባኪው፣ «ዛሬ ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ በራሳችን ድካም፣ ጥረትና ጥበብ ነገሮችን ለማሳካት ወይ የምንፈልገውን ለማግኘት እንደማንችል ከሕይወቴ ምሳሌ ጋር እያዛመድኩ እነግራችኋለሁ። የእግዚአብሔር የአምላካችን ቃል እንደሚል፣ 'ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ የበላ ተድላንስ የቀመሰ ማን ነው?' ይላልና። ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ ምንም ነገር ሊሆን አይችልም፣ የእግዚአብሔርንም ፈቃድ ምንም ሊያግደው አይችልም። አንዳንድ ጊዜ የምንፈልገውን ነገር ለማግኘት እንድንችል በራሳችን ጥረት እንድንሄድ ሰይጣን ያታልለናል። ግን የጌታ እጅ ከሌለበት አይሆንም። ከሆነም በጌታ ችርነትና ፈቃድ እንጂ የተጠቀምነው ጎዳና ሰምሮ ወይም የግል ጥረታችን ታክሎበት አይደለም።»

«ትዝ ይለኛል አባቴ የነገረኝ፣ እናቴ በሕፃንነቴ እንዴት ጆሮዬን እንደ በላች። የእኔ ታላላቆች ሦስቱም በተከታታይ ስለ ሞቱ ልጅ አልባ መሆኑ ያሳሰበው አባቴ ወደ ጠንቋይ ቤት ሄደና ጠየቀ። ጠንቋዩም፣ 'የሞቱት ወንዶች ናቸውና ቀጥሎ የሚወለደው ልጅ ወንድ ከሆነ እንደ ተወለደ ወዲያው ሰው ባልተጠቀመበት በሰለታም ምላጭ የግራ ጆሮውን ጫፍ እናቴ ሳታይ ቁረጥና በእንጀራ ጠቅልላህ ለእናቴ አብላት። መዋጥዋን ካረጋገጥህ በኋላ «ልጅሽን በላሽው» በላት። ያኔ በጣም ስለምትደነግጥ እነዚያን ሦስቱን ወንዶች ልጆች የገደለው በሽታ በምትደነግጥ ጊዜ ወጥቶ ይሄዳል' ይለዋል። ልጅ ለማግኘት የፈለገውም አባቴ ልክ ጠንቋዩ እንዳለው ከእናቴ ማኅፀን እንደ ወጣሁ ወዲያው ጆሮዬን ቆርጦ ለእናቴ አበላት። ይህ ብቻም አይደለም የሞቱት ታላላቆቼ ወንዶች ስለነበሩ ይህኛው ልጆችንም ወንድ መሆኑን ካወቀ ይገድልብናል ብለው በሴት ስም እየጠሩ፣ የሴት ልብስ እያለበሱ 10 ዓመት እስኪሆነኝ ድረስ ለመደበኛ ሞከሩ፣ እና እኔም ያደግኩት በዚህ ዘዴ መሰላቸው። ነገር ግን ካደግኩ በኋላ አባቴም በእኔ ምስክርነት ወንጌልን ሰምቶ ጌታን ተቀብሎ ከተረዳ በኋላ የሚያድን፣ ልጅን የሚሰጥና የሚያሳድግ እግዚአብሔር ብቻ መሆኑ ገብቶት እንደሆነ ለመፈተን፣ የመጀመሪያ ልጄን ሰወልድ፣ 'ጆሮውን ልቁረጥ ወይ?' ብዬ ስጠይቀው፣ 'ተወኝ ልጄ፣ ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታ ናቸው የሆድም ፍሬ የእርሱ ዋጋ እንጂ የእኛ አይደለምና። ባለፈው

በአንተ በልጅ ላይ ያደረግኩትን እግዚአብሔር ይቅር ብሎ የዘላለም ሕይወት ስለሰጠኝ አመሰግናለሁ» አለኝ።»

አዎ፣ ልጅን በመስጠት የሚባርክና የሚያሳድግ፣ መካኒቲን የልጆች እናት የሚያደርግ፣ የልብን ፈቃድና ፍላጎት እንደ በጎ ፈቃዱ የሚያደርግ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ነውና በእርሱ እንታመን። ጠንቋይ ለራሱ አያውቅምና ገዝባችንን አንጨርስ፤ እግዚአብሔር ብቻ አዋቂ ነው። እርሱ ይሰጣል፣ እርሱም ያሳድጋል። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ሰለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና!» (ፊልጵ. 2:13)

ግጥምጥም፡- ልቦና ልግዛና ላቁም ኪሣራዬን፣

ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ ምንም ነገር ላይሆን።

1ኛ. ዮሐ. 5:14

መርፌ የራሱን ቀዳዳ አይሰፋም

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ።» (ፊልጵ. 4:6)።

ሰባዚው፡ «ብዙ ጊዜ በሕይወታችን የምንጨነቀው እምነት ሲጠፋ፣ በእግዚአብሔር ላይ ያለን መታመን ሲወሰድ ነውና ለሣሬም ለነገም ለዘላለም በእግዚአብሔር ልንታመን ያስፈልጋል። እግዚአብሔር የዓለም ሁሉ ነገር፣ ሁሉን የሚችልና የሚያኖር አምላክ ነው። አንዳንድ ጊዜማ በሕይወታችን የሚገርም ነገር ይሆናል። ለሌሎች ጭንቀት መፍትሔና መንገድ አሳይተን በሁሉን ቻይ ጌታ እንዲታመኑና እንዲያርፉ መክረን እነርሱንም አሳርፈን እኛ ግን አሁንም እንጨነቃለን። መርፌ የራሱን ቀዳዳ አይሰፋም እንደሚባለው ሲሆንብን እናያለን። ወገኖቹ፣ እግዚአብሔር እናንተ ከወፎች ትበልጣላችሁ፤ ወፎችን የሚመግብ አምላክ በአምሳሉ የተፈጠርነውን እኛንም እንዴታ። ስለዚህ በነገር ሁሉ አትጨነቁ፣ ይልቁንም ጭንቀታችሁን አስታውቁ ይላል ጌታ።» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተናገሩ።

አንድ ጓደኛዬ አንድ ቀን እንዲህ ብሎ አጫወተኝ፡ ብዙ ሠራተኞች እኛ ቤት ገብተው ትምህርት አግኝተው ይሄዳሉ። የአሁኗ ሠራተኛ ግን የተገላቢጠሽ እግዚአብሔር ትምህርት በእርሷ አስተማረን። ይገርምሃል በምንም ነገር ሁልጊዜ ስትጨነቅ አላያትም፣ ነገረ ሥራዋ ይገርማል። ባለፈው ሰሞን ያደረገችውን ሁለት ነገር ብቻ ልንገርህ። ሁላችንም ማታ ቁጭ ብለን ሳለ፣ «እሜቴ፣ ጤፍ አልፏል» ብላ አስታወቀች። ባለቤቴም፣ «ምን ነው ወሩ ሳይሞላ?» ትላታለች። «ምን ይደረግ እሜቴ፣ እንደ ጉድ ተበላ» አትላት መሰለህ ዘና ብላ። ምን ይኸ ብቻ እንደገና በነጋታው ደግሞ እንደዚሁ ሳትጨነቅ ዘና ብላ መጥታ፣ «እሜቴ፣ ቂቤም አልፏል» ትላታለች። ያለወትሮው ሁሉም ወሩ ሳይደርስ በማለቁ የተገረመችው ባለቤቴ፣ «ዘንድሮስ ጉድ መጣ ትላታለች»። «ምን ይደረግ እሜቴ፣ እንደ ጉድ ተጠጣ» ብላት አረፈችው። በሁኔታው ተገርመን፣ «ይህች ልጅ ሳትጨነቅ ከማስታወቅ ሌላ ምን ድርሻ ነበረባት። እኛ እንጨነቅ እንጂ እርሷ ለምን ትጨነቃለች? ከእኛ ጋር ካልተሰማማች ከፈለገች ከእኛ ወጥታ ሌላ ቤት ትገባለች፣ ምን ያስጨንቃታል አልንና እኛም እኮ ምን ያስጨንቀናል? አስታውቁኝ ላለው ጌታችን እናስታውቃለን ብለን ትምህርት ተማርንባት አልሃለሁ።

አውነት ነው፣ የእኛ ኃላፊነት በነገር ሁሉ ያለማጉረምረም ከምስጋና ጋር ማስታወቅ ነው። ጌታ ችግራችንን ሊያስቸግር፣ ጨለማችንን ሊያበራ፣ ተራራችንን ሊንድና፣ ምድረ በዳችንን ሊያለመልም ታማኝ ነው። እሜን።

ግጥምጥም፡- ጭንቀቱን ሊያስወግድ ካለ ፈጣሪዬ፣

የውስጤን ነግራው ልረፍ በጌታዬ።

ማቴ. 6:24-34
መዝ. 62:2

ክፍል 11

ሰለ እግዚአብሔር ቃል

የጨረቃ ቤት

ሰባኪው ለቤተ ክርስቲያናቸው ምእመናን ሁሉ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው ከእግዚአብሔር የተቀበሉትን የዕለቱን መልእክት እንዲህ እያሉ ማስተማር ጀመሩ። «ሰማይና ምድርን የፈጠረ አምላክ ከሰው ልጆች ጋር የሚገናኘው በቃሉ ነው፤ ቃሉን ሲናገር ያሳርፋል፤ ይመራል፤ ይመልሳል፤ ይፈውሳል። ቃሉ ኃይል አለው። ስለዚህ እውነተኛውን የእግዚአብሔር ቃል የሚያስተምሯችሁን ሰዎች በጥንቃቄ በማስተዋል ስሙ፤ ሰምታችሁ የምታደርጉ ሁኑ እንጂ ሰሚዎች ብቻ አትሁኑ፤ ወይም በአንድ ጆሮ ሰምታችሁ በሌላኛው ጆሮአችሁ አታፍሱሱ። ደግሞ ልንገራችሁ ሰይጣን ዲያብሎስ የተዘራውን ዘር ለመልቀም ሁልጊዜ እይተኛምና ንቁ አስተውሉም። የሰማነውን እውነተኛውን ቃል አጥፍቶ ያልሰማነውን ያሰማናልና ተጠንቀቁ።» በማለት በራሳቸው ቤት የገጠማቸውን ቀጣዩን ምሳሌ እንዲህ ሲሉ ተናገሩ።

አንድ ጊዜ እንዲህ ሆነ። ሁልጊዜ ማታ ማታ ከቤተሰብ ጋር የቤተሰብ ጸሎት አድርገን ስለምንተኛ ቃሉን ከቤተሰብ ጋር እንማር ነበር። በዕለቱም፤ «ይህ ቤት የብርሃን ቤት ነው» በሚል ርእስ ቃሉን አስተምር ነበር። ልጆቼም ባለቤቴም ሁሉም በደስታ ይሰሙ ነበር። እኔም በዚህ ቤት ውስጥ የጨለማ ሥራ የሆኑትን ክፋትን፤ ተንኩልን፤ ምቀኝነትን፤ ስድብን፤ መራርነትን፤ ሐሜትን፤ ንዴትን፤ ቁጣን፤ ግብዝነትን ሁሉ አስወግደን ልንመላለስ ይገባል። ምክንያቱም ይህ ቤት የብርሃን ቤት ነው እያልኩ ማስተማር ጀመርኩ። ታዲያ በመካከል ሁሉን ስመለከት አንዷ ልጄ በሥጋዋ እንጂ በአሳቧ እዚያ እንዳልነበረች በሁኔታዋ ስለተረዳሁ ስሟን ጠቅሼ፤ «ይህ ቤት የምን ቤት ነው?» ብዬ ጠየቅኳት፤ እርሷም ከሄደችበት በአሳብ በመባን በድንገት፤ «የጨረቃ ቤት ነው» አለችኝ። በዚያን ሰዎን በአካባቢውና በቴሌቪዥን የሰማችው ይህ የጨረቃ ቤት ጉዳይ ትዝ ብሏት።

አንባቢ ሆይ፤ ሰይጣን ከእግዚአብሔር የሰማኸውን ቃል ወስዶ ከዓለም የሆነውን ያሰማሃልና አጥብቀህ ልብህን ጠብቅ። የእግዚአብሔር ቃል ሲነገር በሙሉ ልብ ሰምተን በሙሉ ልብ እንድንተገብር ጌታ ይርዳን ።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ቃሉን የምታደርጉ ሁኑ እንጂ ራሳችሁን አያሳታችሁ የምትሰሙ ብቻ አትሁኑ።»

ግጥምጥም፡- በቃሉ እንዳትናር ወጥቷል የሚነጥቅ፤
ክርስቲያን ወገኔ አእምሮህን ጠብቅ።

ማቴ. 13:14 ኤጌ. 4:31

የሌባ ዓይነ ደረቅ

ሰባዚው፣ «እግዚአብሔር ሊደርስብን ያለውን ነገር እንድንጠነቀቅ አስቀድሞ በቃሉ በባሪያዎቹ በኩል ይናገራል፤ ያንን ሰምቶና አስተውሎ እንደ ጌታ ፈቃድ ያልሆነውን መተው፣ የጌታን ፈቃድ ደግሞ መፈጸም መልካም ነው። ቃሉም እንዲህ ይላል። «አሁንም፡- ዛሬ ወይም ነገ ወደዚህ ከተማ እንሄዳለን በዚያም ዓመት እንናራለን እንገድማለን እናተርፍማለን የምትሉ እናንተ ተመልከቱ፤ ነገ የሚሆነውን አታውቁምና።» (ያዕ. 4:13)። አዎ፣ ወገኖች፣ መሄድ፣ መነገድና ማትረፍ የሚቻለው ጌታ ሲፈቅድና ምሪትም ሲሰጥ ብቻ ነው። በፈቃዳችን ፈቃዱን ጥለን ብንሄድ ግን በማትረፍ ፈንታ ኪላራ፣ በዚያች ከተማ በመኖር ፈንታ ሞት ነው የሚጠብቀንና ፈቃዱን እንወቅ» ለሚለው መሠረታዊ የክርስትና ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

የአንድ ሰውን ቤት በሌሊት እዘርፋለሁ ብሎ በር ሰብሮ ለመግባት የሞከረ አንድ ሌባ ነበረ። ታዲያ የቤቱ ባለቤት ሁልጊዜ ቤቱን ነቅቶ የሚጠብቅ ነበርና በዚያ ሌሊት ሌባው በር ለመስበር ሲጎረጉር ሰምቶ ጦሩን ይዞ ከበሩ ሥር ሆኖ ይጠባበቅ ነበር። ሌባውም ከብዙ ትግል በኋላ እንዳሰበው ለመፈጸም በሩን ሰብሮ እንደ ገባ ድንገት ሳያስበው የቤቱ ባለቤት በያዘው ጦር ሆዱን በኃይል ይወጋዋል። በዚህ ጊዜ ሌባው ያሰበው ቀርቶ ያላሰበው ስለደረሰበት በጣም ተናድዶ ሆዱን በእጁ ይዞ ለባለቤቱ እንዲህ አለው፣ «በጦር የወጋኸኝ መሰሉሃል እንጂ፣ አልወጋኸኝም» አለ። የሌባ ዓይነ ደረቅ መልሶ ልብ ያደርቅ እንደተባለው፤ በዚህ ጊዜ ባለቤቱ በደንብ እንደ ወጋው ያውቃልና እንዲህ ብሎ መሰለለት፣ «አሁን ሂድ፣ ውጤቱን በኋላ ታገኘሃለህ» አለው።

አንባቢ ሆይ፣ እግዚአብሔር በቃሉና በመንፈስ የሚመራንን ትተን በእኛ ፈቃድና ስሜት ብንንዝ የከፋ ሁኔታ ይገጥመናልና እንመለስ። ውጤቱም እንደዚህ ሌባ የኋላ የኋላ የሚያጠፋ ይሆናልና ለሥራችንም ሆነ ለትዳራችን፣ ለንግዳችንም ሆነ ለመኖሪያችን እንደ እግዚአብሔር አምላካችን ፈቃድና እንደ ቃሉ፣ እንደ መንፈስ ቅዱስም ምሪት እንድንኖር ቀሪ ዘመናችንን ጌታ ይባርክ። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ጌታ ቢፈቅድ ብንኖርም ይህን ወይም ያን እናደርጋለን ማለት ይገባችኋል» (ያዕ. 4:15)

ግጥምጥም፡- በፈቃዴ ሄጂ አልተሳካምና፣

ጌታ ያለው ይሁን ከእንግዲህ በኋላ።

ኤፌ. 5:17
የሐዋ. 4:19

እኔም ዜር ነኝ!

አንድ ቀን ወደ ክፍለ ሀገር ለአገልግሎት እየሄድን ነበር። እውቶቡሱ ግጥም ብሎ ሞልቷል። ከአዲስ አበባ ከተማ የተወሰኑ ኪሎ ሜትሮች ከተጓዥን በኋላ ግማሹ ተረጋግቶ የሚሄድበትን ያስባል። ግማሹ ከጉኑ ካለው ሰው ጋር ያወራል። በዚህ መሐል ሾፌሩ ድምፁን ከፍ አድርገው ዘፈን ከፈቱ። የሚገርም ዘፈን ነበር! እንደዚህ ያለ ዘፈን ከዚህ ቀደም ሰምቼ አላውቅም፤ እስካሁንም ሌላ አልሰማሁም። እንደዚህ ይላል። «ይገርማል ዘንድሮ ይደንቃል ዘንድሮ፣ ሁሉም ዜር ዜሮ፣ ሁሉም ዜር ዜሮ»። በዚህ ጊዜ ከአጠገቤ የተቀመጡት አንድ ሰው ከረባታቸውን እየነካከጉ ድምጻቸውን ከፍ አድርገው፣ «ሾፌር የዘፈኑን ድምፅ ከፍ አድርገው፣ እኔም ዜር ነኝ» አሉ። ወዲያው የጌታ መንፈስ፣ «አንተ ግን ዜሮ አይደለህም» አለኝ።

«አዎ፣ እኛ ክርስቲያኖች በእውነት ይህንን ክልሳችን ልንገነዘብ ይገባል። ሰማይና ምድርን የፈጠረ ጌታ በእኛ ውስጥ ሳይንቀን አድሯልና ራሳችንን ከሚጠፋው ዓለም ጋር እያወዳደርን መናቅ የለብንም። ምንም እንኳን ዛሬ ብዙ ሀብት፣ ገንዘብ፣ ጥሪት ወይም ስም፣ ዝናና ውበት የሌለን ብንመስልም፣ ከዚህ ሁሉ በላይ የሆነና የከበረ ጌታ ግን በእኛ ውስጥ ስላለ የከበርን ነንና ከሚጠፋው ባሻገር የማይጠፋውን እንመልከት። የእግዚአብሔር ቅዱሳን ሐዋርያት ጴጥሮስና ዮሐንስ ይህንን በሐዋ. ሥራ 3:6-7 ሲያረጋግጡልን፣ «ብርና ወርቅ የለኝም፤ ይህን ያለኝን ግን እሰጥሃለሁ፤ በናዝሬቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተነሣና ተመላለስ አለው። በቀኝ እጅም ይዞ አስነሣው፤ በዚያን ጊዜም እግሩና ቁርጭምጭምቱ ጸና፣ ወደ ላይ ዘሎም ቆመ።» አዎ፣ ለዚህ ሽባ ሰው ብርና ወርቅ ቢሰጡት ኖሮ ቁርጭምጭሚቱ ሊጸናና ሊፈወስ፣ ዘሎም ሊቆምና ሊመላለስ ባልቻለም ነበር። እንግዲህ በውስጣችን ያለው ኃይል ከብርና ከወርቅ፣ ከስምና ከዝና እጅግ የበለጠ ነውና ይልቅ በሙሉ ልብ ተነሥተን እንጠቀምበት። ክርስቶስ ያለው ሰው ጉዳሉ ሳይሆን ሙሉ ነው። ዓለም እንደ ትንሽና ምንም እንደሌለው አድርጋ እንደምትንቀው ሳይሆን በእግዚአብሔር ዘንድ የከበረ ነው።»

የቃል ጥናት ጥቅስ «... ነገር ግን ወደዚህ ወደ ትሑት፣ መንፈሱም ወደ ተሰበረ፣ በቃሌም ወደሚንቀጠቀጥ ሰው እመለከታለሁ።» (ኢሳ. 66:2)።

አዎ፣ ቅዱሳን ሆይ፣ በውስጣችን የእግዚአብሔር መንፈስ ስላለ እኛ ዜሮ አይደለንም፣ ወይም የቀን ጨለማ የወረሰን በባዶነት የተሞላን አይደለንም። በመሆኑም፣ ራሳችንን በቅድስና ይዘን ግራ ወደገባቸውና «ሁሉ አለን፣ ምንም አያስፈልገንም» ብለው ነገር ግን በዜሮ ሕይወት ወደሚመላለሱት ሄደን ሙሉውን ወንጌል ማሳየትና መናገር እንድንችል ጌታ ይርዳን።

ግጥምጥም፡- ምንም እንደሌለህ ራስህን ሳትንቅ፣

ከሙሉው ጌታ ጋር አንተነትህን አጣብቅ።

ዘፍጥ. 39:9 1ኛ ቆሮ. 3:16-17

ኢየሱስ ሳሎን ቤተ ነው ያለው

ልጅቷ መለስተኛ መዋዕለ ሕፃናት ትምህርት ቤት ትማራለች። ቤተሰቦቿ ኑሮ ከእጅ ወደ እፍ ቢሆንባቸውም፣ በመጠን እየኖሩ ልጃቸውን ገና ከልጅነቷ ትምህርት ለማስተማር ወስነዋል። ልጅቷ ታዲያ የቤተሰቧ ኑሮ ዝቅተኛነት ስለማይገባት በትምህርት ቤት ሌሎች ልጆች ሲበሉና ሲለብሱ ያየችውን ሁሉ ለራሷም በመመኘት ከትምህርት ቤት መልስ ሁልጊዜ ማታ ማታ፣ «ይህንን ግዙልኝ፣ ይህንን ምግብ ሥሩልኝ» እያለች ከአቅማቸው ጋር የማይሄደውን ሁሉ ታዝቧለች። አባትና እናት ልጃቸው ገና በጨቅላ አዕምሮዋ እንዳትጎዳ በማለብ እንዳንድ ከገቢ ምንጫቸው ጋር የማይመጣጠን ነገር ሁሉ ያደርገላታል። አንድ ቀን ያላት ጫማ ሳያልቅ የሃብታም ልጆች በውድ ዋጋ የተገዛ ጫማ አድርገው ስላየች ብቻ እንዲገዛላት እንደተለመደው ማታ ለአባቷ ጥያቄዋን አቀረበች። አባትም ከአቅማቸው በላይ እንደሆነ በመግለጽ «ለአባባ ኢየሱስ እንንገረው፣ እርሱ ይገዛልሻልና ነይ እንጸልይ» ብለው አንገታቸውን ሲደፉ አቋረጠችና፣ «ታዲያ፣ መኝታ ቤት ነው የምንጸልየው? አይደለም።» አለች። «ለምን?» አሏት አባቷ። «ኢየሱስ ያለው እኮ መኝታ ቤት ሳይሆን ሳሎን ቤት ነውና እዚያ እንሂድ» ብላ እጃቸውን እየጎተተች ሳሎን ቤት ወደተሰቀለው በተለምዶ ኢየሱስ ተብሎ ወደሚባለው ሥዕል ይዛቸው ሄደች። አባቷም መንፈስ የሆነው እግዚአብሔር ሁሉ ቦታ መገኘቱን እንዳታውቅ ባደረገው ሥዕልና ይህንንም ሥዕል በውድ ዋጋ ገዝተው ቤታቸው በማምጣታቸው እየተናደዱ እንዲገባት፣ «ኢየሱስ ሳሎን ቤት ብቻ ሳይሆን በሁሉም ቦታ ይገኛል። እንግዲህ እንዳልሸው ኢየሱስ ጫማ እንዲገዛልሽ ነይ እንጸልይ» አሏት። በድጋሚ እርሷም ትንንሽ ጣቶቿን ወደ ሥዕሉ እየጠቀመች፣ «ይኸኛው ኢየሱስማ ጫማ ሊገዛልኝ አይችልም። ተመልከት አባባ፣ ለራሱም እንኳ ቆንጆ ጫማ አላደረገም» ብላቸው አረፈች።

አዎ፣ ወገኖቼ፣ የእኛ አምላክ በግርማውና በክብሩ ሰማይና ምድርን የሞላ፣ ቦታና ጊዜ የማይወስነው ጌታ ነው እንጂ በፍሬም (በፎቶ ማስቀመጫ) ውስጥ ተወስኖ የተቀመጠ አይደለምና ይህንን ጣዖት እናስወግድ። በየቤቶቻችን የሰቀልናቸው ሥዕሎች እኛን የፈጠረው አምላክ ወኪሎች ሳይሆኑ የተፈጣሪው የእጅ ሥራ የሆኑ ጣዖቶች ናቸውና ለራሳችንና ለቀሪው ትውልድ እንጠንቀቅ።

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «እግዚአብሔር መንፈስ ነው፣ የሚሰግዱለትም በመንፈስና በእውነት ሲሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል።» (ዮሐ. 4:24)

ግጥምጥም:- ለምን ታመልካለህ ለአንተ የማይበጀውን፣

ፈጣሪህን ትተህ የተፈጠረውን።

ዘፀ. 20:3-4

ኢሳ. 44:9-17

በኤፌሶን ይገጩታለሁ

«ሰጠኝ ደግሞ እያንዳንዱ የገዛ ሚስቱን እንዲህ እንደ ራሱ አድርጎ ይውደዳት፤ ሚስቱም ባልዋን ትፍራ» (ኤፌ. 5:33)

ቄሱ ሁለቱን የጋብቻ ቃል ኪዳን ፈጻሚዎች በፊታቸው አቁመው ወደ እነርሱ እየተመለከቱ፤ «ዛሬ እናንተን በእግዚአብሔርና በዚህ ጉባኤ ፊት ቃል እንድትገቡ ከመጠየቁ በፊት፤ የምትገቡትን ቃል ወደፊት በኑሮአችሁ እንደምትፈጽሙትና እንደገባችሁት የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን እንደምትኖሩ ካረጋገጣችሁልኝ በኋላ ነው አሉአቸው።» እነርሱም በአንድ ላይ፤ «በጌታ ጸጋ ዛሬ በምንገባው የጌታ ቃል ኪዳን መሠረት እንኖራለን» አሉአቸው። ቄሱ ባርከዋቸው፤ «ይህን ያልኩበት ምክንያት ዛሬ ሰዎች መድረክ ላይ በቅዱሱ እግዚአብሔርና በቅዱሳኖች መካከል የፈጸሙትን ቃል ኪዳን ነገ በትዳራቸው ውስጥ ለመተግበር ሲቸገሩ ስለማይ ነው» ብለው ይህንን በተግባር የተገለጸ ምሳሌ አስከትለው ለተጋቢዎቹና ለጉባኤው ተናገሩ።

«ልክ እንደ ዛሬው እንደ እናንተ ከዛሬ 25 ዓመት በፊት የተጋቡ ባልና ሚስት ነበሩ። ሙሉ ደስታ ግን በትዳራቸው አይታይም። አንዱም የሚያጋጫቸው ባልየው ለቤተሰቡ ጊዜ አለመስጠቱ ነው። አንድ ቀን ያለወትሮው ባል በጊዜ ወደ ቤቱ መምጣቱ ሚስቱን አስደስቷት ወደ ፊት እነሣቸዋለሁ የምትላቸውን አጀንዳዎች ሁሉ እያነሣች ሲነጋገሩ፤ አንዳንድ አጀንዳ ጠንካራ ነበርና ከጭቅጭቅ አልፈው ባልን ዱላ እንዲመዙ አደረጋቸው። ስለሆነም ለመማታት ባል ዱላቸውን መገዘው በሚስታቸው ላይ ሊያሳርፉ ሲሉ፤ ሚስት የዛሬ 25 ዓመት በሠርጋቸው ላይ የገቡትን ቃል ኪዳንና ከኤፌሶን የተሰበከውን ቃል ጮክ ብለው ማስታወስ ጀመሩ። እንዲህ እያሉ፤ “ኧረ በኤፌሶን ይገጩታለሁ! ኧረ በኤፌሶን ይገጩታለሁ!” ባል ግን የገቡትን ቃል ኪዳን ረስተውና ቃሉን ተላልፈው ሚስታቸውን ደበደቡ። ወገኖቹ፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጋብቻ ማለት በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመራ፤ የሥጋ ሥራ የተደፈነበት ማለት ነውና ሁላችንም በዚህ መሠረት ትዳራችንን እንድንመራ ፈጣሪ ያግዘን» ብለው ቃል ኪዳን ማስፈጸማቸውን ቀጠሉ።

አዎ፤ አንባቢ ሆይ፤ አንተስ እንደ እግዚአብሔር ቃል በፍቅርና በመስማማት የክርስቶስ መልካም ምስክር ሆነህ ትዳርህን እየመራህ ነው? በእግዚአብሔር መንፈስ የተጀመረ ፍቅር በእግዚአብሔር መንፈስ እየታደሰ ይሄዳል። እንደገባነው ቃል ኪዳንና በአጃችን እንዳለው መጽሐፍ ቅዱስ ሕይወታችንንና ትዳራችንን እንድንመራ ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- ቃሉን ስምተህ በቃሉ ኑር፤
በራስህ ድካም አምላክን አታማር።

ፊልጵ. 2:1-5
ኤፌ. 6:10-13

በውሻ የተበላው ስብከት

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ቃሉን ስበክ፣ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና።»
(2ኛ ጢሞ. 4:2)

መጋቢው በቤተ ክርስቲያናቸው የአገልጋዮች ኅብረት ቀን እንደዚህ እያሉ ሰባኪዎቹን ማስተማርና መምከር ጀመሩ። «እናንተ ሰባኪዎች፣ በጊዜውም አለጊዜውም ቃሉን ለመስበክ የተዘጋጃችሁ መሆን አለባችሁ። ሁልጊዜ የምታስተምሩት የእግዚአብሔርን ቃል ቢሆንም እንኳ፣ ቃሉ የሚለውን በትክክል ማለታችሁን እርግጠኛ ሁኑ። እንዲሁም ቃሉ የሚለውን ለሕዝቡ ለማቅረብ የተመረጠ የስብከት አቀራረብ ዘዴ ተጠቀሙ። ረጅም ሰዓትና ረጅም ነጥቦች/ አሳቦች/ ይዛችሁ ለመስበክ ብትሞክሩ፣ የሰው አእምሮ ውስን ነውና ሁሉንም መልእክታችሁን ማስተላለፍ አትችሉም። የእግዚአብሔርንም ሕዝብ አድክማችሁ ጊዜውን በከንቱ ትጨርሳላችሁ። ለዚህም ተጠያቂዎች ናችሁ። ስለዚህ ስሙኝ ምክሬ በ45 ደቂቃ የስብከት ጊዜ ከ3 ወይም ከ4 ነጥቦች በላይ ማስተማር አትችሉም የሚል ነው። ሰዎች ነጥቦች ሲበዙ የመጀመሪያውን እየረሱ ስለሚሄዱ ተጠንቀቁ፣ ጊዜም አይበቃኝም ብላችሁ ምንም ለሕዝቡ ፈውስ የሚሆንና ተጨባጭ የሆነ ትምህርት ሳትሰጡ ሕዝቡን በስሜት ብቻ በአየር ላይ አውጥታችሁ እንዳትለቁ ተጠንቀቁ። ለዚህ ሁሉ መጸለይ፣ ማንበብና የስብከት ዘዴዎችን ሁሉ ማወቅና መጠቀም አለባችሁ። አለበለዚያ በእግዚአብሔርም ሆነ በሕዝቡ ዘንድ ተቀባይነት አግኝታችሁ ከመወደድ ይልቅ ትሰለቻላችሁ፣ ትጠላላችሁም።» ይህንንም አስመልክተው መጋቢው ቀጣዩን ምሳሌ እንዲህ ሲሉ ተናገሩ።

ውጭ አገር በረጅም ስብከቱ የተነሣ ሰዎች የማይቀበሉት አንድ መጋቢ ነበር። እና ሁልጊዜ በሰበክ ቁጥር ከ12 ነጥቦች በታች ተጠቅሞ አያውቅም። በዚህም ሕዝቡ ሰልችቶታል። ተደጋግሞም ተነገረው፣ ሲያስተካክል አልቻለም። አንድ ቀን ግን አዲስ ክስተት ሆነ። እንደተለመደው መጋቢው ሊሰብክ ቆሞ ሳለ እንዲህ ብሎ በገዘን ቃል ተናገረ፣ «ዛሬ በፊታችሁ በጣም አዝኜ ነው የቆምኩት። ለስብከቱ ከተዘጋጀኋቸው 12 ነጥቦች ውስጥ 9 ነጥቦቼን ውሻዬ በልታብኛለች። ስለዚህ 3ቱን ብቻ ተመልክተን በጊዜ እንጨርሳለን» ከማለቱ አዳራሹ በሙሉ በደስታ ጭብጨባውን አስተጋባ። መጋቢውም በሦስቱ ነጥቦች ብቻ ሰብኮ ጉባኤውን በጊዜ አሰናበተ። መጨረሻ ላይም አንድ ከሌላ

ቤተ ክርስቲያን የመጣ እንግዳ ክርስቲያን ሰውዬ ወደ መጋቢው ሄደና፤
«የእርስዎ ውሻ ባደረገችው ተደስቻለሁ። የእኔም ቤተ ክርስቲያን
መጋቢ እንደዚሁ ከ12 ነጥቦች በታች አይሰብክምና የእርስዎ ውሻ
ቡችላ ካላት ቢሰጡኝና ይገድሉት ብሄድ ግሩም ነው» ብሎ ጠየቃቸው።

አዎ፤ አገልጋዮች ሆይ ሕዝቡን፤ ጸጋውንና መድረኩን የሰጠን
እግዚአብሔር ነውና እርሱን አስደስተን ሕዝቡንም በሚገባው መጠን
አስተምረን የታማኝ ባሪያን ሽልማት ለመቀበል እንዘጋጅ። በዚህም
ሩጫችንን እንድንጨርስ ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- የእግዚአብሔርን እውነት በግልጽ ተናገር፤

ዋጋ ታገኛለህ በላይኛው አገር።

2ኛ ቆሮ. 6:1-7 2ኛ ጢሞ. 4:5

ለካስ ለበጎ ነው!

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «እግዚአብሔርን ለሚወዱት እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን» (ሮሜ 8:28)

ሰባኪው፣ «ለእኛ እግዚአብሔርን ለምንወድ ሰዎች የሚደርስብንንና የደረሰብንን ነገር ሁሉ ብንመረምረው ለበጎ ነው፤ ለጥቅማችን ነው። ወንጌል የበለጠ እንዲሰፋ እግዚአብሔር የከበረ ሥራውን በሕይወታችን ለመግለጽ ነው እንጂ እኛን ስለ ጠላን ወይም ለክፉ ነገር ከመጀመሪያው የተመደብን ሆነን አይደለም። ወገኖቹ፣ እግዚአብሔር ከማዕበሉ ባሻገር ሰላም አለው፣ ከጎዘን ባሻገር ደስታ አለው። ከለቅሶ ባሻገር ሳቅ አለውና እንታገሥ። በራሳቸው በጎ ያልሆኑትን ነገሮች እግዚአብሔር ለበጎ ይለውጣቸዋል። ወይም ዛሬ ችግራና መስቀሌ ብለን የምንጠራቸው ነገሮች ሁሉ እኛን ለመሥራት እግዚአብሔር የላከልን ወዳጆቻችን ሊሆኑ ይችላሉ። ስለዚህ ስንገፋ ደስ ይበለን፣ እግዚአብሔር አብሮን አለ። ዛሬ እየደረሰብን ያለው ጉዳይ ባይገባንም እንኳ እንጽና፣ ነገ ለፈውስ ለደስታና ለደጎንነት ሆኖ እናገኘዋለን።» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተናገሩ።

«አንድ ለሚደርስበት ነገር ሁሉ ለበጎ ነው ማለት የተለማመደ አማኝ ወደ ሩቅ ሀገር ለመሄድ የተሳፈረበት አውቶቡስ በረሃ ላይ ይበላሽና ይቆማል። እርሱም ቶሎ መሄድ ስላለበት ወደ መንገዱ ወጣ ብሎ ሌሎች መኪናዎችን ይጠብቃል፣ ለትብብር እጁን ሲዘረጋ አንድ ትንሽ መኪና ይቆምለታል። ከፍቶ ይገባና ካመሰገነ በኋላ፣ «አየህ፣ ይህ አውቶቡስ የተበላሸው ለበጎ ነው። እኔ በጊዜ እንድደርስ ይህችን ትንሽና ፈጣን መኪና አዘጋጀልኝ» ይለዋል። አባባሉ ያልገባው አማኝ ያልሆነው ሰውዬም ዝም ብሎት መንዳቱን ቀጠለ። ትንሽ እንደ ተጓዙ የመኪናው ጎማ ፈነዳና ቆሙ። በብዙ ድካም ጎማ ተቀይሮ ለመሄድ ሲገቡ፣ አሁንም፣ «አየህ፣ ጎማው የፈነዳው ለበጎ ነው። እኛም መኪናዎም እንድናርፍ ነው» ብሎ ሊያጽናናው ቢሞክር፣ አሁንም ሾፌሩ በውስጡ ከመጀመሪያው ይልቅ ተቆጣ። በበረሃው ብዙ ረጅም ርቀት እየተጓዙ እያለ ድንገት መኪናዎ ትበላሽና ትቆማለች። ሾፌሩም እርሱም ወርደው ኮፈን ተከፍቶ ሾፌሩ መካኒክም ስለሆነ ይሠራትና የሞተሩን ክዳን ወርውሮ ኮፈኑን ሲዘጋ ሳያውቅ አውራ ጣቱ ላይ ይጥለውና የሾፌሩ አውራ ጣት ይቆረጣል። በዚህ ጊዜ እየጮኹ ሳለ አማኝ፣ «ይህም ቢሆን ለበጎ ነው» ይለዋል። በዚህ ጊዜ ሾፌሩ በጣም ስለ

ተበላጩ ያንን አማኝ ባረሃ ውስጥ ትቶ መኪናውን ይዞ በረረ። ብዙም ፈቅ ሳይል ሽፍቶች ያገኙታል። ያለውንም ከዘረፉ በኋላ ለአመጣላቸው አምላክ መስዋዕት እንዲሆን ሊያርዱት ሊመካከሩ አውራ ጣቴ በደም ተጨመላልቆ ያዩታል። በዚህ ጊዜ፣ 'አይ፣ ለአምላካችንም አካለ ጎዶሉ መስዋዕት አናቀርብም' ብለው ይለቁታል። በዚህ ጊዜ ያስተውልና ወደ ጌላ ተመልሶ እዚያ አማኝ ጋ ይደርስና አውራ ጣቴ የተቆረጠው ለካስ ለበጎ ነው፣ አንተንም እዚህ ትቼ መሄዴ ይህም ለበጎ ነው። ብትሄድ ኖሮ ታርደህ ነበር ይለዋል።»

አዎ፣ ወገኖቹ፣ በሕይወታችን እግዚአብሔር አውቋቸው የሚፈጸሙት ነገሮች ሁሉ ለጊዜው ቢያስጮኹን፣ ቢያደሙንና ባይመቹንም ነገር ግን ነገ ለበጎ ሆነው ይጠቅሙናልና እንታገሥ። ይህንንም እንድናስተውልና እንድንኖርበት እግዚአብሔር ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- የጊዜው መከራ ቢጎረብጠኝም፣

ነገር ሁሉ በጎ መሆኑን አልስትም።

<p>ዘፍጥ. 50:20 ዮሐ. 9:1-3 ፊልጵ. 1:12-14</p>
--

ሚስቱ ሞገሴ ናት!

የቃል ጥናት ጥቅስ: «የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነው...» (ዕብ. 4:12)

ሰባኪው፣ «ይህ ምድር ሁኔታዎች የሚፈራረቁበት ምድር ነው። ደስታ እንዳለ ሁሉ ጋዘንም አለ፤ ጥጋብ እንዳለ ሁሉ ረሃብ አለ፤ ነጻነት እንዳለ ሁሉ ባርነት አለ፤ ማግኘት እንዳለ ሁሉ ማጣትም አለ። ታዲያ በዚህ ሁሉ ክብርን ለኔታ እየሰጠን እንድንኖር የሚያደርገን የእግዚአብሔር ቃል ነው። የእግዚአብሔር ቃል ከላይ በገለጽኳቸው ሁኔታዎች ሁሉ መጽናኛችን ነው። ልብ በሉ፣ በእነዚህ እና በሌሎችም ሁኔታዎች ሁሉ ስታልፉ ቃሉን ለእናንተ የሚያመጣውን መንፈስ ቅዱስን ስሙ፣ ንቁዎችም ሁኑ። እግዚአብሔር ልጆቹን በቃሉና በመንፈሱ ያጽናናል። ሰይጣን የእኛን ደስታ ስለማይወድ፣ ደስታችንንና ሰላማችንን ለመውሰድ ጥቃቅን ችግሮችን ሁሉ አጉልቶ ያሳየናል። በዚያን ጊዜ የጠላትን ልብ ልንረታ የምንችለው፣ የእግዚአብሔር መንፈስ ወደ ልባችንና አእምሮአችን የሚያመጣውን ቃሉን በንቃት ተቀብለን በእምነት ስንወነጭፍ ነው» ለሚለው መልእክታቸው ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

«ሁላችንም እንደምናውቀው የሰርግ ቀን፣ የደስታና የፈሸታ ቀን ነው። ለእኔ ግን የእግዚአብሔር ቃል በመንፈሱ አማካይነት እስኪመጣልኝ ድረስ አልነበረም። የምሬን ተበሳጭቼ ነበር። የተበሳጩሁበትንም ምክንያት በደንብ ላውቀው፣ 'በእውነትም ሰይጣን የክርስቲያኖችን ደስታ አይወድም' አልኩኝ፣ ታሪኩ እንዲህ ነው። በሙሽራ መኪና ከሙሽራዬ ጋር እየሄድኩኝ ሳለ፣ ሰርግ በዘመኑ ብርቅ ነበርና ሰዎች ሙሽራይቱን እያዩ ያደንቁ ነበር። ሁሉም በእርሷና በእኔ የመኪና መስኮት በኩል ዝቅ እያሉ፣ እስቲ ሙሽራዎን ልያት! እስቲ ሙሽራዎን ልያት' ይላሉ። ይህ አባባል እኔን አበሳጩኝ፣ 'አንድም ሰው እንኳ ተሳስቶ፣ እስቲ ሙሽራውን እንዮው አይልም እንዴ?' አልኩኝ። ወዲያው የእግዚአብሔር መንፈስ ቃሉን ወደ እኔ አመጣ፣ 'ሚስትን ያገኘ በረከትን አገኘ ከእግዚአብሔር ዘንድ ሞገስን ይቀበላል' (ምሳሌ 18:22)። ለካ ይህቺ ከጎኔ የተቀመጠችው ሞገሴ ናት እና በሞገሴ እንዴት አቀናለሁ! ሰይጣን እግዚአብሔር ይገሥጽህ! እርሷ ሞገሴ ናት አልኩኝ። ከዚያ በኋላ ሰዎቹ፣ 'እስቲ ሙሽራዎን እንያት' ሲሉ፣ 'ሞገሴን አይዋት' አያልኩኝ ማሳየት ጀመርኩ።»

አዎ! የእግዚአብሔር ቃል ሲመጣ ይፈውሳል፣ መንፈስ ቅዱስ በጊዜው ላለገበት ሁኔታ የሚያመጣውን ቃል በነቃ መንፈስ ሆነን እንቀበል! በእኛ ሆኖ ሥራውንም እንዲሠራ ልባችንን እንክፈት።

ዕብ. 4:16
ቲቶ 3:8

ግጥምጥም:- በየዕለት ነጭ ችግር ሊያጋጥመኝ!
እግዚአብሔር በቃሉ ይመጣል ሊያጽናናኝ።

መሃይሙ እስረኛ

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «እርሱም መጥቶ ስለ ኃጢአት፣ ስለ ጽድቅም ስለ ፍርድም ዓለምን ይወቅሳል።» (ዮሐ. 16:8)

«በዚህ ምድር - ላይ ያለው ለሁለት ነገሮች ነው። አንደኛ፣ እግዚአብሔርን ታምነን እርሱን ብቻ እንድናመልክ። ሁለተኛ፣ በሕይወታችንና በአንደበታችን ለዓለም ወንጌልን ለመመስከር ነው። ይህ በደንብ ከገባን አንዱን ጥለን ሌላውን ብቻ የመያዝ አዝማሚያ አይታይብንም። ዛሬ ለሰዎች ወንጌልን መመስከር ችላ ብለናል። ለምን? ምናልባት የእኔ ምስክርነት ሰዎችን ስለለወጣቸውና ጌታን ስለማይቀበሉ መተው አለብኝ የሚል ከሰይጣንና ከሥጋ የመጣ ተስፋ አስቆራጭ ምክንያት ይሆናል። ወገኖቼ አንድ እውነት ተረዱ። የእኛ ድርሻ መናገር እንጂ የሰውን ልብ መለወጥ አይደለም። ወንጌሉን አብርቶ የሰውን ልብ መለወጥ የሚችል ሕያው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። የእርሱን ወቀሳና ኃይል ማንም ሊቋቋም አይችልም። እስቲ አንድ የተፈጸመ ምሳሌ ልንገራችሁ።» ብለው ሰባኪው ቀጣዩን ምሳሌ ለጉባኤው ተናገሩ።

አንድ አማኝ የታሠረ ዘመዱን ለመጠየቅ ወደ ወጎኒ ቤት ይሄዳል። በዚያውም ለእሥረኞች ለመስጠት ሁለት መጽሐፍ ቅዱሶችን ይዞ ይሄዳል። የሚጠይቀውን ሰው ፖሊሱ እስኪጠራለት ድረስ ወደ አጥሩ ጠጋ ብሎ ከውስጥ ግንብ ሥር ቆም ብለው ላሉ ሁለት እሥረኞች መጽሐፍ ቅዱሶቹን ያወጣና፣ «እነዚህን ለእናንተ ስጦታ ለመስጠት አፈልጋለሁ። ውሰዱና አንብቡ» ሲላቸው፣ አንደኛው፣ «እንቢ» አለ። ጭራሽም፣ «ጴንጤ መሆን አልፈልግም» ብሎ ተናገረ፣ ተቆጣም። ሁለተኛው ደግሞ፣ «ጴንጤ የመሆን ወይም ያለመሆን ጉዳይ ሳይሆን፣ ስጦታ ብሎ ሲሰጠን እንደ አገራችን ባህል አመስግነን ነው መቀበል ያለብን» ብሎ ኃይኛውን በመቆጣት ለራሱ ብቻ፣ «አንዱን መጽሐፍ ቅዱስ ለእኔ ስጠኝ» ብሎ ተቀበለ። በውስጡ ምን እንደሚል ማወቅ ፈለገ። ግን ማንበብ አይችልም። እምቢተኛው ኃይኛው ግን ይችላልና ማታ ለአንተ ሳይሆን ለእኔ አንብብልኝ ብሎት ሰጠው። ይህም ሰው ድንገት የከፈተው 12 ዓመት ደም የፈሰሳትን ሴት ፈውስ ጉዳይ የሚያወሳውን ክፍል ነበርና ለሰውዬው ያነብላት ጀመር። ነገር ግን በንባቡ መሃል ቀና ብሎ አንብብልኝ ያለውን ኃይኛውን ሲያየው ለነስ እንቅልፍ ወስዶታል። በዚህ ጊዜ ይህ ሰው እንዳያነብ ሰሚው

ተኝቷል። እንዲያቆም 12 ዓመት ደም የፈሰሳት ሴት ታሪክ ገርሞታልና መጨረሻው ድረስ አነበበ። ሳያውቀውም እንባው በጉንጨ ላይ ፈሰሰ። ጓደኛውንም ቀስቅሶ፣ «በርግጥም ኢየሱስ ጌታ ነው። አዳኝ ነው።» ብሎ ተናገረ። ሁለቱም የሕይወታቸው ጌታ አድርገው ኢየሱስን አመኑት /ተቀበሉት/።

አዎ፣ የሰውን ልብ ሊለውጥ የሚችለው ሰው ሳይሆን የእግዚአብሔር መንፈስ እና ቃሉ ናቸው። የእኛ ድርሻ መናገር ነው። ጌታ ድርሻውን መወጣት ይችልበታል። ስለዚህ በቤታችን፣ በጎረቤታችን፣ በአካባቢያችንና በሥራ ቦታችን ሁሉ እግዚአብሔር የሰጠንን የተከፈተ በር ሁሉ ተጠቅመን ሰላምና ሕይወት የሚሰጠውንና የታሰሩትን የሚፈታውን ወንጌል እንድንናገር ጌታ ይርዳን።

ግጥምጥም፡- በአሉባልታ ወሬ ዓይን ከማወጣ፣

ቃሉን በመመስከር ድርሻዬን ልወጣ።

ዮሐ. 16:13
ዕብ. 4:12

ክፍል 12
ግብዝነት ስለሌለበት እውነት
ገመድ ስርቁአለሁ

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ኃጢአቱን የሚሰውር አይለማም፤ የሚናዘዝባትና የሚተዋት ግን ምሕረትን ያገኛል።» (ምሳሌ 28:13)።

የቤተ ክርስቲያን የንስሐ ፕሮግራም ላይ እንዲሰብኩ የተጋበዙት ቁስ እንዲህ እያሉ ስለ እውነተኛ ንስሐ መስበክ ጀመሩ። «እውነተኛ ንስሐን እግዚአብሔር ይወዳል፤ በእግዚአብሔር ፊት የሠራችሁትን ሁሉ ምንም ሳትደብቁና ሳታፍሩ ተናዘዙ እንጂ ለሰው ለመናገር እንደምታፍሩ ለእግዚአብሔር ለመናገር አትፈሩ። ይልቁንም ስለ ኃጢአታችሁ እፈሩና አስወግዱት እንጂ። በደፈናው፣ “የሰረቅሁትን ነገር ይቅር በለኝ” ከማለት፣ “የሰረቅሁት ይህንን ያህል ብር ነው?” እንበል። “ስለ ሰረቅሁት እንሰላ ይቅር በለኝ” ከማለት፣ “ትናንት ስለ ሰረቅሁት በግ ይቅር በለኝ” እንበል። እግዚአብሔር ኃጢአታችንን ቢያውቀውም እንኳ በፈቃደኝነት ገልጸን በትክክል ንስሐ እንድንገባ ይፈልጋል። በቃሉም እንዲህ ብሎ ተናግሯል፣ “ኃጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን እናስታለን፤ እውነትም በእኛ ውስጥ የለም።” (1ኛ ዮሐ. 1:8)።። ለዚህም ስብከታቸው ቁሱ ቀጣዩን ምሳሌ እንዲህ በማለት አስረግጠው ተናገሩ።

«አንድ ሰው ወደ ቤተ ክርስቲያኑ መጋቢ መጥቶ እንዲህ ሲል ንስሐ ገባ። 'መጋቢ፣ ስለ ኃጢአቱ የመንፈስ ቅዱስ ወቀሳ አለብኝ፣ ሕሊናዬ ሊያርፍ አልቻለምና ስለሠራሁት በደል እግዚአብሔር ይቅር እንዲለኝ ጸልይልኝ' አለው። መጋቢውም ደስ ብሎት፣ 'ይህ ዓይነት አቀራረብ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘዋልና መልካም ነው። ለመሆኑ የሠራኸው ኃጢአት ምንድን ነው?' ይለዋል። አማኝም፣ 'ገመድ ስርቁአለሁ' ይለዋል። ይህንንም ኃጢአት መጋቢው በንስሐ እግዚአብሔር ይቅር እንዲለው ይጸልይለትና ይለያያሉ። በሌላ ቀንም፣ በሌሎች ቀናትም፣ እየደጋገመ አማኝ ወደ መጋቢው እየመጣ፣ አሁንም 'የሕሊና እረፍት አጥቻለሁ፣ ኃጢአቱ አላሳረፈኝም፤ እባክህ፣ እንደገና ጸልይልኝ' ይለዋል። ይጸልይለታል፣ ይሄዳል። እንደገናም በሌላ ጊዜ ይመጣል። አንድ ቀን መጋቢው እንዲህ ብሎ ጠየቀው፣ 'ይህ ብቻ አይመስለኝምና አስቲ ልጠይቅህ፣ በገመዱ ጫፍ ምን ታሥር ነበር?' ቢለው፣ 'ፍየል ታስርበት ነበር' አለው።»

አንባቢ ሆይ፣ እግዚአብሔር አይዘበትበትምና ኃጢአትህን ሳትደብቅ የሠራኸውን ሁሉ አሁኑኑ ተናዘዝ። ተመልሰህም አትድገመው፣ አቅጣጫህን ቀይር፣ ያን ጊዜ ጽድቅህ እንደ ንጋት ብርሃን ይሆናል፣ የሚቋቋምህም የለም። ኃጢአት እንዳንሠራ፣ ከሠራንም እውነቱን እንድንናዘዝ መንፈስ ቅዱስ ያግዘን። አሜን።

ግጥምጥም፡- በኃጢአት ተወልደህ በኃጢአት ከምትሞት፣
 ኃጢአትህን ተናዘህ ግባ ወደ ገነት።

1ኛ ዮሐ. 1:9-10 ሕዝ. 18:32

በወገቡ የተጠመጠመው እባብ

በየመንደሩ እየዞረ በእባብ እያሰፈራራ ትኩስ ወተት መጠጣቱን ቋሚ ሥራ አድርጎታል። ዛሬ አንዱ ቤት እንደዚህ ያደርጋል፣ ነገ ደግሞ ሌላ ቤት። ግን ክፉ ልማድ አንድ ቀን ማጥፋቱ አይቀርምና እንደሌለው አንድ ቀን ጠዋት ወደ አንድ መንደር ሄዶ በር ላይ ያገኛ ትን አንድ ሴት የእባቡን ጭንቅላት ይዞ ወደ እርሷ እያሳየ፣ «ቶሎ ብለሽ ትኩስ ወተት ካላመጣሽ ዛሬ በዚህ እባብ ተነድፈሽ መሞትሽ ነው» አላት። እርሷም፣ «እሺ» ብላ በድንጋጤ እየተርበተበተች ወደ ውስጥ ገባችና ወተት አምጥታ ሰጠች። እርሱም ከጠጣ በኋላ ስትርበተበት ስላያት ሴትዮዋን ለማረጋጋት ፈልጎ፣ 'አይዘሽ፣ ምን ያርበተበትሻል? ይህ እባብ እንደሆነ አይናደፍም። ተመልከኝ' ብሎ በወገቡ የተጠመጠመውን የእባቡን አፍ በአፉ ውስጥ እያስገባ ሲያሳያት ሳያስበው በድንገት እባቡ አፉ ውስጥ በመንደፍ መርዙን ረጭቶ ገደለው።

አዎ፣ ዛሬ ጥቅም ያገኘንበት መስሎን ነገ ሊያጠፋን ያለ ኃጢአት ምን ይሆን? እግዚአብሔር እንደዚህ ይላል፣ «ኑና እንደቀሰ ይላል እግዚአብሔር፤ ኃጢአታችሁ እንደ አለላ ብትሆን እንደ አመዳይ ትነጻለች፣ እንደ ደምም ብትቀላ እንደ ባዘቶ ትጠራለች፣ እሺ ብትሉ ለእኔም ብትታዘዙ፣ የምድርን በረከት ትበላላችሁ፣ እንደ ብትሉ ግን ብታምፁም፣ ሰይፍ ይበላችኋል፣ የእግዚአብሔር አፍ ይህን ተናግሮአልና።» (ኢ.ሳ. 1:18-20)። ለዚህ አምላካችን እሺ ብለን በመታዘዝ፣ ኃጢአታችንንም በመናዘዝና በመተው የምድርንም የሰማይንም በረከት እንድንበላ ጌታ ራሱ በጸጋው ይደግፈን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ «በደለኞችና ኃጢአተኞች ግን በአንድነት ይሰበራሉ፣ እግዚአብሔርንም የሚተዉ ይጠፋሉ።» (ኢ.ሳ. 1:28)።

ግጥምጥም፡- የእባቡን አፍ በአፌ ሕያስተናገድኩኝ፣
ሳላውቀው በድንገት ተቀሰፌ አረፍኩኝ።

ዮሐ. 8:11 1ኛ ዮሐ. 1:9

«ኢብራሂም ሰላም ብሎሃል!»

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ስለዚህ ውሸትን አስወግዳችሁ፣ እርስ በርሳችን ብልቶች ሆነናልና እያንዳንዳችሁ ከባልንጀሮቻችሁ ጋር እውነትን ተነጋገሩ» (ኤፌ. 4:25)::

በዚህ ጥቅስ ላይ በመመርኮዝ ሰባኪው የቤተ ክርስቲያኒቱ ዓመታዊ የአንድነት ፕሮግራም ላይ ስተሰበሰበው ምእመን ትምህርታቸውን እንዲህ እያሉ ቀጠሉ:: «እውነት ያኮራል፣ ያሳድጋል፣ ያለመልማል:: ውሸት ደግሞ በተቃራኒው ያሰድዳል፣ ያዋርዳል:: እውነቱ ይህ ሆኖ እያለ ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ግን እውነት እየከሰተ፣ ውሸት እየወፈረና እየደለበ የመጣ ይመስላል:: እግዚአብሔር ግን ጻድቅ ፈራጅ ነውና እውነት ይክሳ እንጂ ያሸንፋል:: እናንተ በእውነተኛው የእግዚአብሔር ስም የዳናችሁና የተጠራችሁ ሕዝቦች ሆይ፣ እርስ በርሳችሁ እውነትን ተነጋገሩ፣ ተጫወቱ፣ ውሸትን ከሕይወታችሁ፣ ከቤተ ክርስቲያናችሁ፣ ከቤታችሁ አስወግዱ፣ የእውነት ምንጩ እግዚአብሔር ነው:: እግዚአብሔር ደግሞ ስለ እውነት ልጆቹን ያከብራል:: የውሸት አባትና ምንጩ ሰይጣን ነው:: ሰይጣን ደግሞ ከመጀመሪያ የተዋረደ ስለሆነ ያዋርዳል፤ እርሱን ካዱት» ለሚለው ጠንካራና መሠረታዊ የሆነ ትምህርታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተናገሩ::

«አንድ በጌታ የምወደው ባልንጀራዬ በልጅነቱ ውሸት እንዴት አድርጎ በሰዎች ፊት እንዳዋረደው ያጫወተኝን ልንገራችሁ:: አባቱ ልጆቻቸው በጥሩ ሥነ ምግባር አድገው ሥራቸው ለቤተሰባቸው አልፎም ለአገር እንዲተርፍ፣ ጥሩ ዜጋ እንዲወጣቸው፣ በዋልጌነትና በዋዛ ፈዛዛ ዕድሜያቸውን እንዳያሳልፉ የጠበቀ ቁጥጥር ያደርጉባቸው ነበር:: ከዚህ የተነሣ አባታቸውን ይፈራሉ:: በተቻለ መጠን የአባታቸውን ፈቃድ ለመፈጸም ይጥራሉ:: ሆኖም ሁልጊዜ አይሞላምና አንድ ቀን ይህ ጓደኛዬ ከጓደኞቹ ጋር ውጭ እምሽቶ ዘወትር ከሚገባበት ሰዓት በጣም አሳልፎ መጣ:: የቤቱ በር ላይም ቆም ብሎ የአባቱን ነገር አሰላሰለ:: “ምን ይሻለኛል? ልግባ አልግባ” እያለ ተጨነቀ:: በመግባቱም ቆረጠና በር አንኳኳ:: እንደፈራውም በሩን ከውስጥ የከፈቱት እኚያ በጣም የሚፈራቸው አባቱ ነበሩ:: ፊት ለፊት ተፋጠጡ:: ከዚያም የሚለው ግራ ቢገባው በተንተባተብ አንደበት ድንገት በአፉ የመጡላትን የአጎቱን ስም ጠራና፣ “ኢብራሂም ሰላም ብሎሃል፤ አሁን በቀጥታ ከእርሳቸው ጋር ቆይቼ ነው የመጣሁት” ሲል

እጃቸውን በአፋቸው ይዘው፣ ስለ እርሱም አፍረውለት በሩን ለቀቁለት። ወደ ውስጥ ሲገባ አጎቱ ኢብራሂም ለካ ቀደም ብለው በጊዜ መጥተው ኖሯልና እቤት አገኛቸው። ከዚያች ሰዓት ጀምሮ አይናገር አይጋገር አንገቱን በእፍረት አቀርቅሮ አመሸ።»

አዎ፣ ክርስቲያኖች፣ ውሸት ያዋርዳል፣ አንገትም ያስደፋል፣ ያለቅቃልም። ስለዚህ ይህን አዋራጅ ኃጢአት አስወግደን በየቀኑ ከባልንጀሮቻችን ጋር፣ ከቤተሰቦቻችን ጋር፣ ከጎረቤቶቻችንና ከመንግሥታችን ጋር እውነትን እንድንገጋገር የእውነት አምላክ ራሱ በእውነቱና በጸጋው ይደግፈን። አሜን።

ግጥምግም፡- ውሸትን ተሞልተህ ከምትግደረደር፣

እውነትን ተናግረህ ከመሸበት እደር።

ዮሐ. 8:31
ዘፍጥ. 39:11-18

ጸም ጸሎት

የቃል ጥናት ጥቅስ «አንተ የምትተኛ ንቃ ከሙታንም ተነሣ ክርስቶስም ያበራልሃል» (ኤፌ. 5:14):

ሰባኪው፣ «በዚህ ጨለማ ዓለም ውስጥ ብርሃንና ጨው ሆነን መመላለስ የምንችለው ነቅተን በጸሎት ሕይወታችን ስንተጋ ነው። ዛሬ ሰይጣን ከተያያዘው የውጊያ ስልቱ አንዱ እንቅልፋምና ሰነፍ ማድረግ ነው። የጨለማ ሥራው እንዳይገለጥ የብርሃንን ልጆች በእንቅልፍ አዚም ይመታልና አሳቡን ሳንስተው ተግተን ልንጸልይና ልንቃወመው ይገባል። የእግዚአብሔር ቃል እንደሚል፣ «እርስ በርሳችሁ በኃጢአታችሁ ተናዘዙ፣ ትፈውሱም ዘንድ እያንዳንዱ ስለ ሌላው ይጸልይ፤ የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዎ እጅግ ኃይል ታደርጋለች» (ያዕቆብ 5:16)። እርግጥ ነው የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዎ ኃይሎችን ነገር ታደርጋለች። ይህንን የተረዳ ሰይጣን በሥራዎ ሥራው እንዳይፈርስበት የጸሎት ትጋታችንን ለማስጣል በጌታ ፊት ተንበርክክን ከመጸለይ ይልቅ ቆመን እንድንጣላ በዘዴ ሥራ ስጥቶናልና ነቅተን ልንቃወመው ያስፈልጋል። እስቲ ከዚህ መልእክቱ ጋር የሚሄድ አንድ ምሳሌ ልንገራችሁ» ብለው ሰባኪው ቀጣዩን ምሳሌ ተናገሩ።

«ቤተ ክርስቲያኒቱ ባወጀችው መሠረት ዕለቱ የጸምና ጸሎት ቀን ነው። ሁሉም በዚያ ቀን ከእህል ውኃ ተቆጥቦ ስለ ግል ሕይወቱ፣ ስለ ቤተሰቡ፣ ስለ ቤተ ክርስቲያኑና ስለ አገሩ በእግዚአብሔር ፊት ያነባል። በርእስ ተከፋፍሎ በተሰጣቸው መሠረት በየተራ ሰዎች ፕሮግራሙን በጸሎት መምራት ቀጥለዋል። የቻለ በተንበረከከበት ቆይቶ፣ ያልቻለ ደግሞ እየቆመ ለዕለቱ የተያዘው ሰዓት ሲደርስ ሁሉም በአንድ ላይ ጸልዮ ከጨረሰ በኋላ ፕሮግራሙ አልቆ ሁሉም በየቤቱ ሄደ። አንዲት ቤት ለካ ጠዋት እንንበርክክ በተባለ ጊዜ የተንበረከከች ፕሮግራሙም ካለቀ በኋላ እንቅልፍ ወስዷት ፍራልና ሳትነቃ ቀረች። እንቅልፏን ጨርሳ ከተንበረከከችበት ወንበር ስትነሣ ማንም ሰው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የለም። በዚህ ጊዜ ባደረገችው ነገር ተደናግጣና አፍራ «ሰይጣን፣ ብተኛም በአባቴ ቤት ነው የተኛሁት፣ ደስ አይበልህ» አለች።»

ወገኖቹ፣ በእግዚአብሔር ቤት ሆነን ከተኛን በዓለም ያሉትን ማን ይታደጋቸው? ሰይጣን ከመቼውም ጊዜ ይልቅ ደስ የሚለው በዓለም ሆነን ስንተኛ ሳይሆን በእግዚአብሔር ቤት ሆነን ስንተኛ ነውና እንንቃ። ጌታም በቃሉ ያለን፣ «ስለምን ትተኛላችሁ? ወደ ፈተና እንዳትገቡ ተነሥታችሁ ጸልዩ»። (ሉቃ. 22:46)። በቀረው ዘመናችንም ጌታ የሚተጋ የጸሎት ሕይወትን ያፍስሰልን። አሜን።

ግጥምጥም:- ሕይወቴ እየሞተ ለምን እተኛለሁ፣

ከእንግዲህስ ይብቃኝ ደጁን እጠናለሁ።

ሉቃ. 22:45

የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎት

«እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው አልጫ ቢሆን ግን በምን ይጣፍጣል? ወደ ውጭ ተጥሎ በሰው ከመረገጥ በቀር ወደፊት ለምንም አይጠቅምም፡፡»
(ማቴዎስ 5:13)

የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎት /የጨመማክ/ ለምን አስፈለገ?

በዚህ ችግር-ጉርጉር ዓለም ውስጥ ብዙ መፍትሄና ቀና መንገድ የሚጠይቁ ብዙ ችግሮች መኖራቸው አሉ የማይባል ሐቅ ነው። በተለይም ወደ አገራችን ኢትዮጵያ ስንመለስ ይህ ጉዳይ በጣም ጎልቶ ይታያል። አያሌዎች ለተለያዩ ችግሮቻቸው ምክር በመጠየቅና መልካም የሆነ ምላሽ አግኝተው የሚሄዱበትን ሲፈልጉ እንደ ልብ አያገኙም። ጥቂቶች ብቻ በጥቂት አማካሪዎች በሚድኸው የማማከር አገልግሎት ምክር አግኝተው ይሄዳሉ። የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎትም የበኩሉን አስተዋጽኦ ለማድረግ ሰዎችን ሁሉ እንደ እግዚአብሔር ቃል በምክር ለማቅናትና ለመደገፍ በእግዚአብሔር ምሪት የተጀመረ የአገልግሎት ክፍል ነው። /1ኛ ጢሞ. 3:16/

የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎት /የጨመማክ/ እንዴት ተጀመረ?

በምክሩ ግሩም የሆነው ጌታ እግዚአብሔር ይህንን አገልግሎት እንድንጀምር በእኔ እና በባለቤቴ ልብ ራእዩን ሲያመጣ ብዙ ጊዜ በፊቱ የቆይታ ጸሎት አድርገናል፤ ራእዩም ከእርሱ መሆኑን ስናረጋግጥ ሰፊና ትልቅ በሆነው የማማከር አገልግሎት በእርሱ ጸጋ ተደግፈን ጌታ ሀዘቡን ለማቅናትና ለመፈወስ በሚሠራበት ዘመን እኛም ከእርሱ ጋር አጠቃላይ የሆነ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የምክር አገልግሎት በመስጠት አብረን ለመሥራት ወሰንን። በዚህም መሠረት የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎት በ1994 ዓ.ም በነሐሴ ወር ተጀመረ። /ማቴ. 5:13/

የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎት /የጨመማአ/ ግብ ምንድን ነው?.

የጨመማአ ግብ ሰዎች ሁሉ በገዝንም ሆነ በደስታ ጊዜ ዓይኖቻቸውን ከአምላካቸው ከእግዚአብሔር ላይ ሳያነሡ እንደ እርሱ አሳብ እንዲሄዱና ጌታ በክርስቶስ በኩል ያዘጋጀውን ዘላለማዊ የድኅነት መንግሥት እንዲወርሱ ለመርዳት ነው።

የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎት /የጨመማአ/ ዓላማዎች ምንድን ናቸው?.

1. ለሰዎች ሁሉ መልካም ምክር መስጠት፤ ወንጌልን በደብዳቤ መመስከር፤ ለመጽሐፍ ቅዱሳዊ ጥያቄዎቻቸው ምላሽ መስጠት።
2. ለባለትዳሮችና ትዳር ለሚመሠርቱ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምክር መስጠት።
3. አብያተ ክርስቲያናትን ለምክር አገልግሎት ለማነሣሣት ትምርትና ሥልጠና መስጠት።
4. መጽሐፍ ቅዱስን በመላላክ መማር ለሚፈልጉ ሁሉ በአድራሻ ማገናኘት።

የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎት /የጨመማአ/ ከላይ የተጠቀሱትን ዓላማዎቹን ለማሳካት የሚከተሉትን ተግባራት ያከናውናል።

1. በጋብቻ ዙሪያ፡-

ሀ. ላላገቡ ወጣቶች

- በትዳር ጓደኛ ምርጫ ዙሪያ
- በእጮኛሞች ቅድስና ዙሪያ
- ወጣቶች እንዴት ለጋብቻ ይዘጋጃሉ
- በቅድመ - ኤች አይ ቪ ምርመራ ዙሪያ
- በሰርግ ዝግጅት ዙሪያ/ ጥሎሽ፣ መልስ፣ ቅልቅል/
- ድንግልና፣ እርግዝና፣ ውርጃ

ለ. ላገቡ ባለትዳሮች

- የቤተሰብ ጣልቃ ገብነት
- የቤተሰብ ምጣኔ
- ኤች አይ ቪ /ኤድስና ባልና ሚስት

- ድርብ ጋብቻ
- ዳግም ጋብቻ
- አገልጋይና ቤተሰቡ
- የልጆች አስተዳደግ
- የወሲብ ችግሮች
- ፍቺ
- ቤተሰብና ኅጂ ባህሎች
- የባልና ሚስት ግንኙነት/ ሚና/

2. ከመጽሐፍ ቅዱስ በሚነሱ ጥያቄዎች ዙሪያ/ መጽሐፍ ቅዱስ ስታነቡ ወይም ስትሰሙ ጥያቄ የፈጠረባችሁ ቢኖር/

3. ኤች አይ ቪ /ኤድስን በተመለከተ ከባለሙያዎች ጋር በመመካከር መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምክር እንሰጣለን።

4. መጽሐፍ ቅዱስን በማስተማርና በመስበክ የሚያገለግሉትን አገልጋዮች ማገልገል፡-

4.1 በጥያቄዎቻቸው መሠረት ለሚያስተምሩት ትምህርት የሚጠቅማቸውን ምሳሌ በመላክ፤

4.2 በአገርም ውስጥ ሆነ ከአገር ውጪ መጽሐፍ ቅዱስን በመላክ መማር ለሚፈልጉ ሁሉ ጤናማ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትምህርት ከሚሰጡ ክፍሎች ጋር ማገናኘት።

እንግዲህ ከላይ በጠቀስናቸው አገልግሎቶች ለመገልገል የምትፈልጉ ሁሉ በቀጣዩ አድራሻችን ጥያቄዎቻችሁን ሁሉ ብትልኩልን ይደርሰናል። እግዚአብሔር ሁላችሁንም ይባርካችሁ!

አድራሻችን፡- የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማክር አገልግሎት የመ.ሳ.ቁ. 70893

አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ

ስልክ፡- 349-23-57 (የቤት)

091-140-45-54

ኢ-ሜይል፡- sebcm@ethionet.et

ወይም

sebcm2@yahoo.com